உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநசம்பந்தகுருப்யோநம:

"சென்னை வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்தசபைப்"

பிரசுரம்

ஞானசாகரம்.

இது;

சமயசாத்திர தத்துவசாத்திர பௌதிகசாத்திர இலக்கணஇலக்கியப்
பொருள் விரிக்கும் மாதாந்தப் பத்திரிகை,

பதுமம்-க. } சாலி. ௲௮௨௪ சுபகிருது௵ ஆவணிமீ { இதழ் ௮.

பொருளடக்கம்.

மாணிக்கவாசகர்காலநிருணயம்.

மெய்ந்நலவிளக்கம் டி - நல்லதம்பிப்பிள்ளை.

தமிழ்வேதபாராயணத்தடைமறுப்பு - சுப்பிரமணியபிள்ளை,

தமிழ்ச்சொற்காரணம் - மாகறல் - கார்த்திகேயமுதலியார்.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

பத்திராதிபர். நாகபட்டினம்-வேதாசலம்பிள்ளை,
சென்னைக் கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

சென்னை
சோமசுந்தர விலாச யந்திரசாலையில்
முத்திரிக்கப்பட்டது.

1902.

வருடசந்தா இரண்டு ரூபா. தனி

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

செந்தமிழ்வித்துவசிரோமணியு மென்னின்னுயிரனைய நண்பருமாகியஸ்ரீமாந். பிள்ளையவர்கட்கு எல்லாநன்மைகளு முளவாக வொருபெருங்கடவுளின் றிருவருளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

சின்னாள்முன்னர்த் தாங்கள் பேரன்புற்றுவிடுத்த பத்திரிகை புத்தகங்களும் அன்புமிக்கொழுகு மருமைக்கடிதமும் கிடைக்கப்பெற்று வரம்பிலா மகிழ்ச்சிகொண் டேன். கிடைத்தற்கரிய தங்கள்கெழுதகைமையினை யானும்பெறுமாறு இடைநின்று கூட்டிவைத்த என்னாருயிர்த்தோழரவர்கள் நீடூழிவாழ்வாராக. கட்டுரைச்சுவை மிக்க கடிதவாயிலாய்த் தாங்கள்மொழிந்த உறுதிமொழியினையுள்ளுந்தோறு மென்னுள்ள முருகாநிற்கும். செந்தமிழ்க்கல்விசிறிதேகொண்டு அதனிடத்து அபிமானம் மிக்குடைய எனது வியாசத்தினையும் தங்கள் பத்திரிகையிற் பிரசுரிப்பதற்காக அன்புறமொழிந்து என்னைமேலுமூக்கிநின்ற தங்கள்குண மேம்பாட்டை எங்ஙனம் புகழவல்லேன்? இதற்கு முன் றங்களை நான்நேரிற்காணாதவனாயினும், 'கேளாரும்வேட்பமொழி'ய வல்ல தங்கள் குணமாட்சியே, இப்பொழுது ஓர் நல்லுருவமைத்துத் தங்களைக்காட்டிநிற்கின்றது. இத் தகையபெருநட்பினை இதுகாறு யான் எய்தப்பெறாது 'பொழுதொடுநாளும் வாளாகழிந்' துபோனமைக்குப்பெரிது மிரங்குகின்றேன். நிற்க.

தாங்கள் அன்போடுவிடுத்த 'ஞானசாகர'ப்பத்திரிகையின் முதற்பதுமத்தாறி தழையுங்கண்ணுற்றேன். அப்பத்திரம், சூத்திரவிருத்தியின் உயரிய நடைப்போக்கைப் பெரும்பான்மையொத்து, இன்னோசைகொண்டொழுகு மியல்பிற்றாய்த், திட்பநுட்பஞ் செறிந்து, காட்சிக்கினிமைதந்து விளங்காநின்றது. அதனுள், 'சகளோபாசனை' 'தொல் காப்பியமுழுமுதன்மை' என்னுமரிய வியாசங்களிரண்டும், 'மதிநுட்பநூலோடுடைய' தங்கள் 'கலையினகலத்தை' உலகிற்குக் காட்டிநிற்கின்றன.

தாங்களியற்றிய 'திருவொற்றியூர் முருகர்மும்மணிக்கோவை'முழுக்க'ஒருவாறு பார்வையிட்டேன். அதனிடை எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டாதிச் சங்கச்செய்யுட்களின் சொற்களும் பொருள்களும் ஆங்காங்கு நயம்படப் பெரிதும் மிளிர்கின்றன. முதலுமீறு மண்டலித்து முடியப்பெருமைகுறித்து அந்நூன்மேலெழுந்த ஆசங்கையின்பொருட்டுத் தாங்கள் ஞானசாகரத்துக்காட்டிய 'கொக்குவில்' உதாரணம், பிறரெங்ஙனங்கொள்ளி னும், காப்புச்செய்யுளின் அமைப்புத்திறனோடும் வாய்ப்புடைத்தாய் நிற்கின்றமைக்கு வியக்கின்றேன். நன்றுசொல்லுமிடத்து, அக்கோவை 'செவ்விய மதுரஞ்சேர்ந்த நற் பொருளிற்சீரிய கூரியதீஞ் சொல், வவ்வியகவிமணிகளுடையதென்பதறிஞர் பலர்க்கு மொப்பமுடிந்ததே.

இப்பொழுது 'சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்க'த்தைப் படித்துவருகின்றேன். பல ... துவசிகாமணிகளாலும் உள்ளுறவாராய்ந்து சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட தங்கள் அரு ... பாடுகளை யான் எங்ஙனம்புகழவல்லேன். ஆயினும் என்னிடை நிகழ்ந்த உவகை ... ாற் சில எழுதிவைத்தேன்.

இங்ஙனம்

மு. இராகவையங்கார்.

மதுரைப்புதுத்தமிழ்ச்சங்கப்புலவர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தகுருப்யோநம:

வாழ்த்து.

"வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெ லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே."

ஞானசாகரம்.

மாணிக்கவாசகர்கால நிருணயம்.

சைவசமயகுரவருள் ஒருவரான மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் காலநிருணயஞ் செய்தற்பொருட்டு ஆங்கிலமொழிவல்லார் ஆங்காங்கு வாதநிகழ்த்தி வருகின்றார். அவருள், திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஜி-யூ-போப் என்பார் அம்மொழிபெயர்ப்பின் முதலிலே சேர்த்திருக்கும் பொருட்குறிப்பொன்றில், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் காலம் இனிது துணியப்படவில்லையாயினும், அவர்காலம் கிறிஸ்துபிறந்த பத்தாம்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயாமென்றுகோடல் உத்திநியாயங்கட்குப் பொருத்தமாவதொன்றென்றுரைகூறுகின்றார். இனி இவர் காலத்திற்கு ஒருநூற்றாண்டு கழிந்து ஞானசம்பந்தர் முதலானமற்றைக்குரவர்தோன்றினரென்றும்உரைப்பாராயினர்.

இனி, மாணிக்கவாசகர் காலநிருணயஞ் செய்தற்பொருட்டு ஆங்கிலமொழியில் ஒருநூலெழுதிய நம் ஆப்த நண்பர் ஸ்ரீமாந் - திருமலைக்கொழுந்துபிள்ளையவர்கள், மாணிக்கவாசகர் கடைச்சங்கநிலைபெற்று விளங்கிய ஞான்றிருந்தாரெனவும், அக்கடைச்சங்கத்தில் ஆசிரியர்-திருவள்ளுவநாயனார் தமது நூலை அரங்கேற்றியகாலம் கிறிஸ்து பிறந்த முதனூற்றாண்டாகலான் மாணிக்கவாசகர்காலமும் அந்நூலரங்கேறியகாலத்திற்குச் சிறிது பின்னுவதாமெனவும் அரியபெரிய நியாயங்கள் பலகாட்டித் தம்முரை நிறுத்துகின்றார்.

இனி, ஆங்கிலமகனான இன்ஸ் என்பார் ஏஷியாடிக்குவார்டர்லி ரிவியூ என்னும் பத்திரிகையில், நம் அபிமான ஆப்தநண்பராயிருந்த ஸ்ரீமத்-பெ-சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரபல வாராய்ச்சிசெய்து கி-பி ஏழாவது நூற்றாண்டின்

றொடக்கத்திலேயாமென்று துணிந்துரை நிறுத்திய ஞானசம்பந்தர் காலத்தை உடன்பட்டு, ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாராதல் அவரோடுடனிருந்த அப்பமூர்த்திகளாதல் அவர்க்குப்பின்னிருந்த சுந்தரமூர்த்திகளாதல் மாணிக்கவாசகரைத் தம் திருப்பதிகங்களுட் குறிப்பிடாமையானே, மாணிக்கவாசகர்காலம் அச்சைவசமயகுரவர் மூவர்க்கும் பின்னதாதல் துணியப்படுமெனக் கொண்டு போலியாகச் சிலமொழிந்திடுகின்றார்.

இனி, நம் ஆப்தநண்பராயிருந்த ஸ்ரீமத் - பெ - சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் காலநிருணயஞ்செய்து ஆங்கிலமொழியிலெழுதிய மிக அரியதோருரைநூலில் மாணிக்கவாசகர் காலநிருணயம்பற்றிவிசேடமாய் ஏதுமெடுத்து மொழிந்ததில்லையாயினும், அந்நூன்முகவுரையில் மாணிக்கவாசகர் ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்க்கு முன்னிருந்தாரென்பதன்கண் ஐயம் நிகழாநிற்கின்றதெனவுரைகுறித்தொழிந்தார்.

இனி, சரிதவாராய்ச்சியினுட்பமும், அதனையாயுமுறையும் அறியமாட்டாத தமிழ் ஒன்றேவல்லார் சிலர் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் நாலாயிர வருடங்கட்கு முன்னிருந்தாரெனவும், மாணிக்கவாசகர் அப்பிள்ளையார்க்கு முன்னிருந்தாரெனவுந் தமக்குத் தோன்றியவாறே கூறி நெகிழ்ந்துபோய் உண்மைகாணாது ஒழிவர். இது நிற்க.

இனி மேலே காட்டிய நால்வர் கருத்துக்களும் ஒன்றோடொன்று பெரிதும் மாறுபட்டு மயங்கிக்கிடத்தலான், அவற்றைப்புடைபட வொற்றி யளந்தாய்ந்து யாம் எம்மறிவில் மெய்யெனக்கண்டவற்றை ஈண்டுத்தந்து காட்டுவாம்.

முதன்மொழிந்த போப்புத்துரை, மாணிக்கவாசகர் கி-பி. பத்தாம் நூற்றாண்டின் றொடக்கத்திலே யிருந்தாரெனவும், அவர்க்குப் பின் ஒருநூற்றாண்டு கழிந்து பதினோராவது நூற்றாண்டில் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தோன்றினாரெனவுஞ் சரிதவரம்பினில்லாது அதனியல்வழுவத்தமக்குத்தோன்றியவாறே பெரிதும் பிழைபடக்கூறினார். சரிதவாராய்ச்சியின் மிக்குப் புலமையுடையேமென்று கூறிக்கொள்ளும் ஆங்கிலவமிசத்திற்பிறந்து அவ்வாங்கில மொழிப்புலமையும் பெற்றுள்ள இத்துரைமகனார் தாமங்ஙனங்காலநிருணயஞ் செய்தற்கேற்ற காரணங்கள் நன்கெடுத்து மொழிந்திடாமற்சரிதவியல் பிறழத் தமக்குவேண்டியவாறே கூறியதுபற்றிப் பெரிதும் வியப்படைகின்றேம். சரிதவாராய்ச்சி யின்னதென்றறியமாட்டாத தமிழ்ப்புலவர் அங்ஙனங் கூறினாராயின், அஃது அவர்க்கிழுக்கன்றாம். அவ்வாராய்ச்சியில் முதிர்ந்த வுணர்ச்சியுடையரான ஆங்கில மக்களே அங்ஙனம் பிறழவுரையாடுவராயின் அதுபற்றி யுலகம் அவரைப்பழியாதொழியுமோ? இதுநிற்க. டாக்டர் ஹூல்ஸ் முதலான ஆங்கிலவித்துவசிகாமணிகளாற் பிரசுரிக்கப்பட்டுவரும் தென்னாட்டுக்கல்வெட்டேப்பட்டையங்களானே, தேவாரத்திருமுறைவகுப்புச் செய்த நம்பியாண்டார்

நம்பியோடொருங்கிருந்த இராசராசஅபயகுலசேகரசோழன் அரியணைவீற்றிருப்புப்பெற்றுச் செங்கோலோச்சி உலகுபுரந்தருளத் தொடங்கியவருடம் கி - பி 984 ஆம். ஸ்ரீவெங்கையரவர்களும் சென்னைக்கிறிஸ்தவன் கலாசாலைப்பத்திரத்தில் அவ்வரசன் காலமவ்வாறுதல் நியாயப்பிரமாணங்கள் பலகாட்டி மிக நுட்பமாக விரித்துரைத்து நிறுத்தினார். ஸ்ரீமத்-சுந்தரம்பிள்ளையவர்களும் அக்காலவளவையை நன்காராய்ந்துபார்த்து அதுபொருத்தமாவதேயாமென்று ஒருப்பட்டுத் தழுவிக்கொண்டார். பிற ஆங்கில வித்துவான்களும் அதன்கண் ஐயுறவுகொள்ள இடம்பெறுகின்றிலர். இங்ஙனமெல்லாரும் ஒருங்கேதழீஇக் கொண்டு நிறுத்திய இராசராசசோழன்காலம் கி-பி பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கண்ணதாதல் இனிது விளங்குதலின், அவ்வரசன் காலத்தே முறை வகுப்புச்செய்யப்பட்டுப் பெரிதும் பிரசித்தியுற்றுவழங்கிய தேவாரப்பதிகங்களும் அவற்றை யுலகுய்யமொழிந்தருளிய குரவரும் அப்பத்தாம் நூற்றாண்டிற்குமுன் நிலவியவாறு மலைவின்றித் துணியற்பாற்று. இனி, அச்சமயகுரவன்மாருள்ளுஞ் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் காலம் கி-பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின்கட் படற்பாலதென்றுகோடுமாயினும், அச்சுவாமிகளால் திருத்தொண்டத் தொகையில் நன்கெடுத்து மொழிந்திடப்பட்ட திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் காலம் எட்டாம்நூற்றாண்டிலாதல் ஏழாம்நூற்றாண்டிலாதல் கொள்ளற்பாற்றென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இங்ஙனஞ்சொல்லுதற்குப் பெரிதும் வாய்ப்புடைய ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் காலவளவைகுறித் துரையாட மாட்டாமன் மற்றது பதினோராம் நூற்றாண்டின் கண்ணதாமென்று கூறிய போப்புத்துரை சரித்திரவாராய்ச்சியின்மிக வல்லர்போலும்! அல்லதூஉம், திருமுறைவகுத்திட்ட நம்பியாண்டார்நம்பிகளும், அத்திருமுறையினை யருளிச் செய்த சமயகுரவரும், அவருள்ளும் சுந்தரர்க்கு முன்னிருந்த பிள்ளையாரும் எல்லாம் பதினோராம் நூற்றாண்டின்கணிருந்தாரென்று கோடல்தான் மிக நுணுங்கிய சரிதவாராய்ச்சிபோலும்! அம்மம்ம! இங்ஙனம் ஒருதமிழ்ப்புலவர் வாய்பிழைப்பக்கூறினும் அவரைப்பித்தரென்றெள்ளிநகையாடாநிற்பர். தாமங்ஙனங்கூறின் அது நியாயவுரையாமென்று மகிழ்வர். மேலும், பத்தாம்நூற்றாண்டிலிருந்தாராகப் பெறப்பட்ட நம்பியாண்டார் நம்பிகளுக்குப் பின்றைக் காலமான பதினோராம்நூற்றாண்டிலே ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இருந்தாராகக்கூறும் போப்புத்துரையின் மயக்கவுரையினுஞ் சிறப்புடைத்தாவதோர் கயக்கவுரை பிறாண்டுக்கண்டிலம். இனி, அப்போப்புத்துரைமகனார்தாமங்ஙனம் கூறல்வேண்டிற்றென்னையென நுணுகி நோக்கும்வழி, பண்டைக்காலத்தே தமிழ்முதுமக்கள் நாகரிக விருத்திப்பேறு மிகவுடையராய் இலக்கணஇலக்கிய சாத்திர நூன்முறைபோற்றிவந்தாரெனக்கூறுதலானே, அங்ஙனம் பண்டைக் கால நாகரிகவிருத்திப்பேறின்றி இற்றைக்கு நாலைந்து நூற்றாண்டிற்கு முன்னதான நவீனகாலத்தே நூன்முறைபேணுமாறறிந்த ஆங்கிலேயரான தமக்கெல்லாம் இளிவரவுண்டாமெனக்கருதியே அவ்வாறுண்மைச்சரித வியல்பிறழ

மொழிந்து ஏதம்படுவாராயினரென்பது தெற்றென விளங்காநிற்கும். இனி, எப்பொரு ளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருண் மெய்ம்மைதேறி யுமைகைத் தேற்றவல்ல பெரியார்க்கு இவைபோலும் அபிமானவுரைகள் ஒருசிறிதும் பொருந்தாவாம். இன்னும் ஷை போப்புத்துரையவர்கள்நாலடியார் திருக்குறள் முதலியவற்றின் மொழிபெயர்ப்பின்கணெல்லாம் இவ்வாறே மெய்ம்மைதிறம் பியுரைத்த மாறுகோளுரைகளையெல்லாஞ் சமயநேர்ந்துழி எடுத்து மறுத்துண் மைப்பொருள் நிலையிடுவாம். இனி, ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்காலம் ஏழல்ல தெட்டாம் நூற்றாண்டொன்றன்கட் படுவதன்றி இரண்டினும் ஒப்பச்சேறல் கூடாமையான், அக்காலவரையறைதான் யாதென்றறியவேண்டுவார்க்கு அது காட்டுவாம்.

இனி, உண்மைச் சரிதவியல்பிறழாதுரைக்கும் பெரியபுராணஞ் சிறுத் தொண்டநாயனார் வரலாற்றில், பரஞ்சோதியாரென்னும் பெயருடைய அச் சிறுத்தொண்டர் திருச்செங்காட்டங்குடியிற் பிறந்தவரென்வும், அவர் போர்த் தொழில்பலவுங்கற்று மிகவல்லராய்ச் சிவபெருமான் திருவடிக்கண் மெய்ப் பத்திபூண்டொழுகித் தம்மரசனிடத்துத் தண்டத்தலைமை மேற்கொண் டவற்கு அணுக்கராயிருந்தாரெனவும், அங்ஙனமமருங்காலத்து வடநாட்டில் வாதாவி என்னுநகர்மேற் படையெடுத்துச்சென்று அதன்மன்னனை வெற்றிகண்டு வாகைசூடித்திரும்பத் தம்நாடடைந்து தம்மரசற்குப்பெரும்புகழெய்துவித்தா ரெனவுங் கிளந்துரையாநின்ற

> "ஈசனடி யார்க்கென்று மியல்பான பணிசெய்தே
> யாசில்புகழ் மன்னவன்பா லணுக்கரா யவற்காகப்
> பூசன்முனைக் களிறுகைத்துப் போர்வென்று பொருமரசர்
> தேசங்கள் பலகொண்டு தேர்வேந்தன் பாற்சிறந்தார்"

> "மன்னவற்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாவித்
> தொன்னகரந் துகளாகத் துளைநெடுங்கை வரையுகைத்துப்
> பன்மணியு நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையு
> மின்னனவெண் ணிலகவர்ந்திங் கியலரசன் முன்கொணர்ந்தார்"

என்னுஞ் செய்யுட்பிரமாணத்தானே அவர்மெய்வரலாறு இனிது விளங்குத லுடன், அவர்வடபுலத்து வாதாவிஎன்னும் நகர்மேற்படையெடுத்துச்சென்று அதனைத் தம்மரசற்குவயமாக்கினரென்னுஞ் சரிதநுண்பொருளும் புலப்படுவ தாயிற்று. இனி, வடநாட்டின்கட் டொகுக்கப்படுங் கல்வெட்டுப்பட்டையங்க ளானே நரசிம்மவருமன் முதலாவான் என்னுமரசன் மேலேயுரைத்த வாதாவி நகரை யழித்துத் தன்வயப்படுத்தினனென்பதும், அப்போது அந்நகர்வேந் தனுயிருந்தோன் புலிகேசன் இரண்டாமவனென்பதும் பெறப்படுகின்றன. இந்த நரசிம்மவருமனென்னுமரசன் பல்லவவேந்தர்மரபில் வந்தோனுவன். புலிகேசனென்னுமரசன் மேனாட்டுச்சாளுக்கியவேந்தர் மரபில்வந்தோனுவன்.

இனி, இப்பல்லவவேந்தர்க்கும் மேனாட்டுச் சாளுக்கியவேந்தர்க்கும் பலமுறையானும் போர்நிகழ்ந்தனவென்பதும் அப்பட்டையங்களானே பெறப்படும் உண்மையாம். மேலேமொழிந்தவாதாவிநகர்வெற்றி நரசிம்மவருமனை யொழித்தொழிந்த பல்லவவரையர்மேற் செல்லாமையான், தம்மரசற்குத் தண்டத்தலைவராய்ப் படையெடுத்துமேற்சென்ற சிறுத்தொண்டரை அவ்வாறுடையனான வரசன் நரசிம்மவருமன் முதலாவானேயாமென்பதொருதலை. பெரியபுராணத்திலிவ்வரசன் பெயர்சொல்லப்பட்டதில்லையாயினும், வாதாவி நகரிற் காணப்படும் பல்லவவரையன் கல்வெட்டுப்பட்டையமொன்று அவ்வெற்றிக்குரியோன் அவ்வரசனென்றுரைக்கும் உறுதிமொழிபற்றிச் சிறுத்தொண்டர்தம் மரசன் நரசிம்மவருமன் முதலாவானேயாமென்பது உய்த்துணரவல்லார்க்கு நன்குபுலனாம். இனி, மேலேகாட்டிய புலிகேசன் இரண்டாமவனான மேனாட்டுச்சாளுக்கியவேந்தன் செங்கோலோச்சிய காலவளவை வடநாட்டுச் சிலாசாதனங்கள்கொண்டு டாக்டர் - ஹுல்ஸ்என்னுஞ் சிலாசாதன பரிசோதகராற் கி-பி 609 முதல் 642 இறுதியாகவென நன்று குறித்திடப்பட்டது. இங்ஙனம் கி-பி ஏழாம்நூற்றாண்டின்றொடக்கமுதல தனிடையளவுஞ் செங்கோலோச்சிய புலிகேசவரசனைப் புறங்கண்ட நரசிம்மவருமன் முதலாவோனும் அந்நூற்றாண்டின் றொடக்கமுதலிடையளவு மிருந்திருக்கற்பாலனாம். இனி அந்த நரசிம்மவருமனென்னும்வேந்தற் குறுதுணைத் தண்டத்தலைவரான சிறுத்தொண்டரும் அந்நூற்றாண்டின்முற்பகுதியிலிருந்தாராகற்பாலார். இதுகிடக்க.

இனி, ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு எழுந்தருளியகாலையில் ஆண்டிருந்த சிறுத்தொண்டராற் றாம் பெரிதும் மெய்யன்போடுபசரிக்கப்பட்டு அவரோடளவளாவினாரென்பது

“அந்நாளிற் சண்பைநக ராண்டகையா ரெழுந்தருள
முன்னாக வெதிர்கொண்டு கொடுபுகுந்து முன்னூல்சேர்
பொன்மார்பிற் சிறுத்தொண்டர் புகலிகா வலனார்த
நன்னாமச் சேவடிகள் போற்றிசைத்து நலஞ்சிறந்தார்” என்பதனானும்,

“சண்பையர்தம் பெருமானுந் தாங்கரிய பெருங்காதற்
பண்புடைய சிறுத்தொண்ட ருடன்பயின்று மற்றவரை
மண்பரவுந் திருப்பதிகத் தினில்வைத்துச் சிறப்பித்து
நண்பருளி யெழுந்தருளத் தாமினிது நயப்புற்றார்” என்பதனானும் நன்குபெறப்படுகின்றது. இஃதல்லாமலும், ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தாமே சிறுத்தொண்டநாயனாரைச்சிறப்பித்துச்

“செடிநுகருஞ் சமணர்களுஞ் சீவரத்த சாக்கியரும்
படிநுகரா தயருழப்பார்க் கருளாத பண்பினான்
பொடிநுகருஞ் சிறுத்தொண்டர்க் கருள்செய்யும் பொருட்டாகக்
கடிநகராய் வீற்றிருந்தான் கணபதீச் சரத்தானே” எனவும்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

"செந்தண்பூம் புனல்பரந்த செங்காட்டங் குடிமேய
வெந்தநீ றணிமார்பன் சிறுத்தொண்ட னவன்வேண்ட
வந்தண்பூங் கலிக்காழி யடிகளையே யடிபரவுஞ்
சந்தங்கொள் சம்பந்தன் றமிழுரைப்போர் தக்கோரே" எனவுந் திருப்

பதிகங்கட்டளையிட் டருளியவாற்ருனும் அவர்நட்பின்கிழமைத்திறந் தெற்றெனவுணரப்படும். இதனுனே, அச்சிறுத்தொண்டரோடொருகாலத்தினரான ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் காலமும் நரசிம்மவருமனென்னும்பல்லவவேந்தன் காலமும் ஒன்றேயாதல்பெற்ரும். பெறவே, ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கி-பி ஏழாம்நூற்ருண்டின் முற்பாதியிலே யிருந்தருளினரென மலைவின்றி நிறுத்தப்பட்டவாறுகாண்க.

இன்னும், திரிசிரபுரமலைமுழைஞ்சிற் காணப்படுங் கல்வெட்டுக்களானே நரசிம்மவருமன் முதலாவானுக்குத் தந்தையான குணபாரனென்னும் மகேந்திரவருமன் முதலாவான்காலத்திலே திருநாவுக்கரையரென்னும் அப்பர்சுவாமிகளிருந்தாரென்பது டாக்டர் - ஹூல்ஸ் என்னுந் துரைமகனர் நிறுவியவாற்ருல் இனிதுவிளங்குதலின், அவ்வப்பர்சுவாமிகள் கி-பி ஆரும் நூற்ருண்டின் பிற்பாதியினும் ஏழாம்நூற்ருண்டின் முற்பாதியினும்இருந்தாரென்பது தேற்றமாம். இதனுனே, அப்பர்சுவாமிகள் 80-வயதளவு மிருந்தாரெனக் கூறுந் தமிழ்நூல்வரலாற்றுண்மைபெரிதும் வலியுடைத்தாமாறுகாண்க. இனி, எடுத்துக்கொண்ட மாணிக்கவாசகர் காலநிருணயஞ்செய்தற்பொருட்டு மேலே காட்டிய அப்பர் ஞானசம்பந்தப்பெருமான் முதலியோர் காலம் கி-பி ஆரும் நூற்ருண்டின் பிற்பாதிமுதல் ஏழாம்நூற்ருண்டின் முற்பாதி யீருகவாமென்பது பெறப்படுதலின், அதுகொண்டு மாணிக்கவாசகர் காலம் கி-பி ஆரும் நூற்ருண்டின் முற்செல்லுமாறு காட்டுவாம். அப்பர்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த "பாடிளம்பூதத்தினனும்" என்னுந் திருவாரூர்ப்பதிகத்தில்,

"நரியைக் குதிரை செய்வானு நரகரைத் தேவுசெய்வானும்
விரதங் கொண்டாட வல்லானும் விச்சின்றி நாறுசெய்வானும்" என்னுஞ்

செய்யுளில் மாணிக்கவாசகர்பொருட்டு இறைவன் நரியைக் குதிரையாக்கிய திருவிளையாடல் நன்கெடுத்துக் குறித்திடப்பட்டது. தம்பொருட்டே பெருமான் நரிகளையெல்லாங் குதிரைகளாகத் திரித்துக்கொண்டு போதருவானுயினனென மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்,

"நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்து" எனவும்
"நரிகளெல்லாம்பெருங்குதிரையாக்கியவாறன்றேயுன்பேரருளே" எனவும்
"அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணுன்
நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்" எனவுந் தாமே தம் அருட்டிருவாக்கான் மொழிந்திடுதலின், இறைவன்செய்தருளிய அத்திருவிளையாடல்

மாணிக்கவாசகர்பொருட்டேயாமென்பது இனிது தேறப்படும். இப்பெற்றி
தேருத ஆங்கிலமகனை இன்ஸ் என்பவர் சிலப்பதிகாரத்தானும் திருவிளை
யாடலானும் வன்னியுங்கிணறுமழைத்த அற்புத நிகழ்ச்சி யிரண்டாதல்போல
நரியைக்குதிரையாக்கிய இவ்வற்புதமும் மாணிக்கவாசகர்பொருட்டொன்றும்
அதற்குமுன்னே நிகழ்ந்த வேறொன்றுமாக இரண்டாகலாமெனவும், அங்ஙன
மஃதிரண்டாகவே அப்பர்சுவாமிகளாற் குறித்திடப்பட்ட அவ்வற்புதநிகழ்ச்சி
மாணிக்கவாசகர் மேலதாமாறில்லையெனவுந் தமக்குத் தோன்றியவாறேதருக்க
வரம்பு பிறழ்ந்தெழுதுவாராயினர். வன்னியுங் கிணறு மழைத்த திருவிளையா
டல் இரண்டாதல்போல நரியைக்குதிரையாக்கிய திருவிளையாடலும் இரண்
டாகல்வேண்டுமென்னும் யாப்புறவு யாங்ஙனம்பெற்றீரெனக் கடாவுவார்க்கு
அத்துரைமகன் இறுக்குமாறின்றாம். வன்னியுங் கிணறுமழைத்த திருவிளை
யாடல் இரண்டாதற்குப் பிரமாணம் சிலப்பதிகாரத்தினும் திருவிளையாட
லினுங் கண்டாம். அவ்வாறே நரியைக்குதிரையாக்கிய திருவிளையாடலு மிரண்
டாதற்குப் பிரமாணம் யாண்டுங் கண்டிலம். இங்ஙனம் பிரமாணப்பொருள்
காட்ட வல்லாதார் தாமும் தமக்குத்தோன்றியவாறெல்லாங் குழறி உண்மை
யாராய்ச்சிசெய்வாமெனப்புகுதல் "மைத்துனர்பல்கி மருந்திற்றெளியாத பித்த
னென்றெள்ளி" நகைபாடுதற்கேதுவாம். இங்ஙனந் தருக்கநெறி பிழைத்தெழு
தப்படும் போலிப்பொருள்களும் ஆங்கிலபாடையில் வரையப்படுதலிற் சிறந்
தெடுத்துப் பாராட்டப்படுகின்றன. அரசியன்மொழியல்லாத தமிழ்முதலிய
சொற்களி லெழுதப்படும் அரியபெரிய வுண்மைப்பொருள்களுஞ் சிறவாதொ
ழிகின்றன. என்னே! என்னே! இம்மயக்கவுலகின் றன்மை யிருந்தவாறு! இது
கிடக்க. நரியைக்குதிரையாக்கிய திருவிளையாடல் மாணிக்கவாசகர் பொருட்
டன்றிப் பிறிதாகவும் இயற்றப்பட்டதுண்டென்பதற்குப் பிரமாணம்யாண்டுங்
காணப்படாமையானும், அத்திருவிளையாடல் தம்பொருட்டேநிகழ்த்தப்பட்ட
தென மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தாமேதம் அருமைத்திருவாக்காற் கிளந்தெ
டுத்து மொழிந்தருளுதலானும், கல்லாடம் முதலான தொன்னூல்களும் அத்
திருவிளையாடல் மாணிக்கவாசகர்பொருட்டே நிகழ்த்தப்பட்டதெனத் துணிவு
தோன்றக்காட்டுதலானும் அத்திருவிளையாடல் பிறிதொன்றுளதெனக்கோடல்
ஒருவாற்றானும் பொருந்துமாறில்லை. ஆகவே, மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுச்
செய்யப்பட்ட அத்திருவிளையாடல் அப்பர்சுவாமிகளான் மொழிந்தருளப்
பட்டமையானே, மாணிக்கவாசகர் காலம் ஆறாம்நூற்றாண்டின் முன்னதாதல்
இனிது துணியப்படும். இதுகிடக்க.

இனி, நம் ஆப்தநண்பர் திருமலைக்கொழுந்துபிள்ளையவர்கள், மாணிக்க
வாசகர் காலம் கடைச்சங்கநிலைபெற்றுவிளங்கிய கி-பி முதனூற்றாண்டின்கட்
படுவதாமெனக்கூறிய உரைப்பொருளிற் கருத்தொருப்பாடுறுகின்றிலம். என்
னை? கடைச்சங்கத்தார் காலத்துச் செய்யுளியல்வழக்கின்கட் படுவதன்றாய்,

அக்காலைத் தமிழ்க்குப் புறம்பாய்க்கிடந்த விருத்தப்பாட்டுக்கள் திருவாசகத்தின்கட் காணப்படுதலானென்பது. கடைச்சங்கத்தார்செந்தமிழ்ச்செய்யுளியல்வழக்கின்கண்ணே விரவப்பெறாத விருத்தப்பாக்கள் உலகியலாறாய் மற்றுத் தமிழ்ப்புலனெறிவழக்கிற் புகுதப்பெறுதற்கு அச்சங்கத்தார்காலத்தின்பின் இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகழிதல் வேண்டுமாதலான் மாணிக்கவாசகர் கடைச்சங்கத்தார்காலத் திருந்தாரெனக்கோடல் சரிதவழுவாமென்றுணர்க. அற்றேல், விருத்தப்பாக்கள் பெருகிய செய்யுள்வழக்காய் நடைபெறுதற்குத் தொடங்கிய அப்பர்சுவாமிகளிருந்த ஆறாம்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே மாணிக்கவாசகரிருந்தாரெனக்கொள்ளாமோவெனின்;—கொள்ளாம், திருவாசகத்தின்கண் விருத்தப்பாக்கள் மிக்கு விரவப்பெறாது ஒருசிலவே காணக்கிடத்தலானும், தமிழ்ச்செய்யுளியல்வழக்கிற்கே சிறப்பாவனவாகிய அகவலுங்கலியும் பெரிதுமயங்கிக் கிடத்தலானும் தமிழ்ச்செய்யுட்கள் முறைமுறையே வழக்குவீழ்ந்து விருத்தப்பாக்களிடையிடையே விரவப்பெறுகின்ற காலத்தே திருவாசகமருளிச்செய்த மாணிக்கவாசகரிருந்தாரெனல்ஒருதலையாம். அக்காலந்தானியாதென்று நுணுகி நோக்குவார்க்கு அது கி-பி மூன்றாம் நூற்றாண்டாமென்பதினிது விளங்கும். அல்லதூஉம், மாணிக்கவாசகர், நக்கீரர் முதலான தெய்வப்புலவர் விளங்கிய காலத்திருந்தாராயின் அவரைக்குறித்தேதும் மொழிந்திடுவர்; அங்ஙனமொன்றுஞ் சொல்லாமையானும், மதுரையிலாய்ந்த தமிழைப்பற்றிப் பேசவந்தவிடத்தும் "உயர்மதிற்கூடலி னாய்ந்த வொண்டீந்தமிழின்றுறை" என்று இறந்தகாலத்தானுரைத்துக் கடைச்சங்க காலந்தமக்கு முன்னதாதல் குறிப்பானுணரவைத்தலானும் அவர்காலமும் வேறே கடைச்சங்ககாலமும் வேறேயென்பதுணரற்பாற்று. கடைச்சங்ககாலத்திருந்தாராயின் "உயர்மதிற்கூடலினாயுமொண்டீந்தமிழின்றுறை" என்றுகூறிடுவார்; அங்ஙனங்கூறுதலாற் செய்யுள் சிதைபுமாறுமின்று. இதுகிடக்க.

இனிக் கல்லாடம் சங்கச்செய்யுளாதலின் அதன்கட் குறிப்பிடப்பட்ட பிட்டுக்குமண்சுமத்தன் முதலியவற்றானே அவ்வற்புதங்கள் நிகழ்தற்கேதுவாயிருந்த மாணிக்கவாசகர்காலம் கடைச்சங்ககாலமெனத் துணியப்படுமாம்பிறவெனின்;—நன்று கடாயினாய், கல்லாடம் சங்கச்செய்யுளேயாமென்று துணிதற்குப் பிரமாணம் யாண்டுங்காணப்படாமையானும், அல்லத்து சங்கச்செய்யுளென்றே கோடுமாயினும் அது பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க் கணக்குமுதலியவற்றின்கட்சேராமையென்னையெனுங்கடா நிகழ்தலானும், சங்கச்செய்யுண் மேற்கோள்கொண்டுரையெழுதுவாரான இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகியார் முதலான உரையாசிரியன்மார் யாரும் அதன்கண் மேற்கோள்கொண்டு தம்முரையிற் குறித்திடாமையானும், சங்கத்தார்காலத்து அகவற்செய்யுளமைப்பிற்குங் கல்லாடவகவற்செய்யுளமைப்பிற்கும் வேறுபாடு பெரிது காணக்கிடத்தலானும் பிறவாற்றானுங் கல்லாடநூல் சங்கத்தார் காலத்ததாதல் செல்லாதென்பதூஉம்,

மெய்ந்நலவிளக்கம்.

செந்தமிழ்நாட்டின்கட்பரவியுலாவும் ஞானசாகரத்தி னருமைபெருமை யித்தன்மைத்தென்றியாம் புகலமாட்டுவேமல்லேம். அதன்கட் கலைவல்லபண்டிதர்களாலெழுதப்பட்ட உயர்தரவிஷயங்கள் பல்லோர்க்கும் பயன்றருவனவாமென்பது அதனைப் படிப்பார்க்கேநன்குதோன்றும். அச்சீரியபத்திரிகை எம்போன்ற சிற்றறிவினர்க்கு அறிவுகொளுத்தி இந்நிலவுலகின் யாண்டும் பரவிஎன்றும்நின்று நிலவத்திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம்.

அவாவொன்றே மேற்கொண்டு இத்தகையமாட்சிநிறைந்த பத்திரிகைவாயிலாய் எம் புல்லறிவுக்கெட்டிய சிறியதோர் வியாசத்தையெழுதத்துணிந்தே மாயினும், பெரியோர் சொற்சுவைபொருட்சுவை குன்றிய விதன்கண் குறைகாணுதெம்மைக்கடைக்கணிக்கவேண்டுகின்றேம்.

மெய்ந்நலவிளக்கம்: மெய், நலம், விளக்கம் ஆகிய மும்மொழிகளடங்கிய ஒருதொடர். இவற்றில், மெய்யெனினும் உடம்பெனினுமொக்கும், நலமெனினும் சுகமெனினுமொக்கும், விளக்கமென்பது விளக்கிக்காட்டுவதொன்ரும். ஆகவே உடம்பின் சுகத்தைப்பேணியொழுகும் விதியை விளக்கிக் காட்டுவதான் இப்பெயர்த்தாயிற்று. அற்றேல், சரீரசுகம்பேணுவதவசியமாமோவெனின், மக்கட்கு ஆன்மாசரீரமென விரண்டுளவேனும், ஆன்மாவின்றிச் சரீரமியங்கவும், சரீரமின்றி ஆன்மா வியங்கவுங் கூடற்பாலனவல்ல. ஆன்மாவுக்கறிவே சிறந்தது. யாந்திருவருளைச்சிந்திக்கவும், பிறர்க்குதவவும், நமக்குரிய தொழிலை யெட்டுணையுங் குறைவின்றி யியற்றவு மறிவே காரணமாம். ஆகையான், இத்துணைச்சிறப்பினதாகிய அறிவைப்பெருகச்செய்வது நம்மொவ்வொருவருக்குமின்றியமையாக் கடப்பாடாம். சரீரசுகம்பேணுது பல வேறுநூற்பயிற்சிசெய்து கலைகள்கற்றுக் கல்வியறிவை வளரச்செய்வோமென்பாருளராலோவெனின், அற்றன்று. என்னை? அங்ஙன முரைப்பரேற் சுவரின்றிச் சித்திரம் வரையப்புகுவாரின் பெற்றியடைவர்; அறிவு சரீரத்துடனெருமித்து அபிவிர்த்தியடையற்பாலது. சரீரசுகத்தைக் கவனியாது பன்னுட்பிணியுற்றுப் படுகிடையாய் வாழ்நாளெல்லாம் துன்பத்திலே செலுத்துபவரெங்ஙனமறிவையோங்கச்செய்வர்? சரீரபலங்குன்றக்குன்ற அறிவின்விரிவுங் குன்றுமென்பதறியார்யாரோ! உடல்வலியுள்ளவன் ஊன்றிய அறிவைக்கொள்வான்; அஃதில்லாதான் பேதையனுவான்.

பிணிகள்விதியினுலாதல், தற்செயலாலாதல், பேய்க்கோளாற்றினு லாதல் வருமென்றுரைக்கும் பேதையருமுளர். அவனன்றியணுவுமசையாதாகையான், நோயுமவனுலேவப்படுவதெனின், யாம் என்செய்வோம், பட்டே தீரல் தகுதியென்றுரைப்பாருமுளர். யாம் சுகதேகிகளாகவும், மனவெழுச்சியுடையவர்களாகவு மிருக்கக் கடவுள் விரும்புவதின்றே? அவனுற் படைப்புண்ட இயற்கைப்பொருள்கள் யாவும் நம்பொருட்டேயமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் நற்குணந் தீயகுணமிரண்டுமுள. அப்பொருள்களைத் தக்கவாறு கையாடாமல் வீணிலவைகளை யழித்தலால் என்றும் யாம் நோயுற்றுத் துன்புறுகின்றேம். கொழுந்துவிட்டெரியும் விளக்கைக் கைப்பற்றமுயன்றகுழந்தை தன்கை சுடப்படுதலால் கையைவாங்கிக்கொள்வதுமன்றிப் பின்னரங்ஙனஞ்செய்யத் துணிதலுமில்லை. அதுபோன்று வருந்தும் நோயினரும் ஔடதந்தேடுவதுமன்றிக் காரணத்தைத் தேடி அதனைவிலக்கியொழுக முயலுகின்றனர். இவ்வாறு நோயைத் தள்ளற்குங் கொள்

ளற்குமிடமாகிய இயற்கைப்புறப்பொருள்கடாம் யாவை? அவை எவ்வாறு சுகவழிகளை. யேற்றவுந் தாழ்த்தவும் வல்லனவாமென்பதையெடுத்துணாக்கப் பெறுவ திவ்விஷயத்தின். கருத்தாமென்றுணர்க.

இனி, புறப்பொருள்களை இரண்டுகூறாகவகுப்பாருமுளர். அவை: வாயுமண்டலம், நீர், பலவேறுணவுப்பொருள்கள், மா, புட்கள் முதலியவும் பிறவுமாகிய அசையும்பொருள்களும்; நிலம், புல்பூண்டுமுதலான தாவரவர்க்கங்கள் இல்லங்கள் முதலியவும் பிறவுமாகிய அசையாப்பொருள்களுமாம். இனி, சாத்திரவழியாக ஆராயுமிடத்து எல்லாப்பொருள்களும் கனபதார்த்தங்கள், திரவபதார்த்தங்கள், வாயுபதார்த்தங்கள் என முப்பகுப்புடையனவாம். இவற்றுள்ளும் வாயுபதார்த்தமாகிய வாயுமண்டலமே மக்கட்கு நிரம்ப அவசியமுடையதாகும். என்னை? உணவின்றி நாலைந்துநாளும், பானமின்றி ஒருநாளும் உயிர்பிழைக்கினும், வாயுமண்டலமின்றி யோரைந்துநிமிஷமு முயிரோடிருப்பதரிது. தாய்க்கருப்பையினின்று புறந்தோன்றின ஒருகுழவி, பிராணனுக்காதரமாக அக்கணத்தேகொள்வது வாயுவேயாம். நாம்பிறப்புமுதலிறப்புவரையும், விழித்திருப்பினும், தூங்கினும் இடைவிடாமல் வாயுவையுள்ளிழுத்தும் புறம்போக்கியும் வாழ்கின்றோமாதலால் அது நம்மவர் உயிர்வாழ்க்கைக்கெவ்வளவு அவசியமாமென ஈண்டு விரித்துணாக்கப்புகுவது அநாவசியமென விடுத்தேம். ஆயினும், அச்சிறந்த வாயுமண்டலம் மிகவும் மாசற்றிருக்கவேண்டுமென்பது கவனிக்கற்பாலதாம். என்னையெனின், இப்பூமண்டலமனைத்தும் பரந்துநூறுமைல் ஆழங்கொண்டு அசைந்து திரியும் வாயுமண்டலம் மக்கட்கென்றே அமைந்திருக்கையில் எங்ஙனமசுத்தமாகுமென்று வினவுவார்க்கு அஃதசுத்தம் பெறுமாமென்பது காட்டிவிடுப்பாம். மக்களானும் ஏனைப்புறப்பொருளானும் அசுத்தம் பெறுகின்ற வாயுமண்டலந்திரும்பவு மப்பொருள்களானே சுத்திகரிக்கப்படுவதெங்ஙனமாமென்பது ஈண்டுக்காட்டுவாம். அதைமுற்றிலும் நன்குணரும்பொருட்டு வாயுமண்டலத்தினியல்பு இனைத்தென ஆராய்வாம்.

வாயுமண்டலத்தின்கண்ணுள்ள சுத்தவாயு,நிறம்சுவை நாற்றமுதலியனவின்றி, நிறை, அளவு, விரிதல்முதலான குணங்கள்பெற்றுளது. அதன்கண் தொகுப்பாயுள்ள வாயுக்களாவன: உயிர்வாயு, உப்புவாயு, கரிவாயு, நீர்வாயு என்பனவாம். இவைகளில் உயிர்வாயுவே அதிமுக்கியமானது மவசியமானதுமாம். உயிர்களுக்காதாரமாவதிவ்வொன்றேயென்றுதெளிக. இஃதின்றி உயிர்கள் ஒருகணமும் பிழைத்திரா: நெருப்பிற்குங்காரணமிதுவே. நாம் நாடோறு மருந்துகின்ற நீரும் உயிர்வாயுவின் சம்பந்தத்தினாலே யேற்பட்டுளதாம். 9-பங்குநீரில் 8-பங்கு இவ்வாயு உண்டென்றே உணர்ந்துகொள்க.

இனி, உப்புவாயுவின் றன்மையென்னவெனின், வாயுமண்டல மடங்கலும் உயிர்வாயு ஒருபங்கானால் உப்புவாயு நாலுபங்கதிகமுளதாம். இவ்வாயு உயிர்வாயுவுடன் கலந்திராவிடின், இவ்வுலகின்கண்ணுள்ள எல்லாப்பொருள்களுமுடனே நீராய்ப்போகுமென்பது நிச்சயம். உயிர்வாயுவின் வலியைத் தணிப்பதற்கென்றே கடவுளிதை இப்பிரபஞ்சத்திலமைத்து வாயுமண்டலத்திற் பொருத்தினாரென்று நாம்கோடற்பாலது.அவரது ஞானமும் மாட்சியுமித்தன்மையவாமென அறிவீனராகிய யாமளந்தறிய மாட்டுவேமல்லேம். உலகிலுள்ள எல்லா உயிர்ப்பொருள்கண்மாட்டும் இவ்வாயுவை மிகுதியுங்காணலாம். தீக்கொழுந்தையிதனுட் புகுத்தினால் அஃதுடனேயணைந்துபோகாநிற்கும்.

இனிக்கரிவாயுவென்னவென்றாராய்வாம். வாயுமண்டலத்தின் எப்பகுதியிலேனும் சிறிதளவு வாயுவை எடுத்துப்பிரித்துச் சீர்தூக்கின் 2500 பங்கிலிஃதோர் பங்கா

கக்காணப்படும். இதனமைப்புத் திறனென்னையெனின், உலகியற்பொருள்கள் யாவும் கரியென்ற ஓர்முதற்பொருளையுள்ளடக்கியதாம். அவைகள் தீப்பற்றி எரியுங்கால் இக்கரி, அவைகளின் மற்றைய அம்சங்களினின்று வேறுபிரிக்கப்பட்டு வாயுமண்டலத்தின் உயிர் வாயுவோ டொற்றித்துக் கரிவாயுவைப் பயப்பதாமென அறிகின்றோம். இது மற்ற வாயு வினும் மிக்க நிறையுள்ளது. உப்புவாயுப்போன்று இதுவும் நெருப்பெரியப் பண்ணுது. மக்கள்புறம்போக்கும் வாயு, பூமியினின்று வெளிப்படும்வாயு, எரிமலை அடுத்தவாயு முத லியன இவ்வாயுவை மிகுதியும் உடையனவாம். மேலேகூறிய அளவோடுவாயுமண்டலத் தில் இது பொருந்தியுள்ளதாயின், மக்கட்கோர் தீங்கும் பயவாதாமெனின்,—அற்றன்று 'அளவுக்குமிஞ்சிய அமுதும் நஞ்சாம்' ஆகையான்,இவ்வாயுதன்னளவுக்கோர் சிறிதேனும் அதிகப்படின் உடனே பலவேறு பிணியையும் தேகவலிக்குறைவையும் பயப்பதொன்றா மென்க.

இனி, நான்காவது அம்சவாயுவாகிய நீர்வாயுவென்பது என்னையெனிற் கூறு வாம். தண்ணீர் நிறைந்த ஓர்கலத்தை வாயுமண்டலத்தின்கண் வைப்போமாயிற் கொஞ் சம்கொஞ்சமாக நங்கட்புலனுக்குத் தோன்றாமலே அக்கலத்தின்நீர் ஓர்துளியுமின்றி மறையுமாறு காணப்படும். கடனீரும் அருவிநீரும் ஏரிநீரும் அத்தன்மையனவேயாகும். ஞாயிற்றின் கதிரால் ஆவியாயெழும்பிய இவ்வாயு, வாயுமண்டலத்தால் இழுத்துக்கொள் ளப்படுவனவாம். முகிலும், பனியும், மழையும் உண்டாவதற்குக் காரணமுமிதுவேயாம். இந்நீராவியினளவு சீதோட்டின நிலையைச்சார்த்துநிற்கின்றது. அஃதெவ்வாறெனின், வெயில்வெப்பம் மிகுந்திருக்கும் நாளில் நீர்வாயு அதிகமாகஎழுப்பப்பட்டும், குறைந்த நாளில் குறைவாக எழுப்பப்படுவதுமாம். ஆகையானே, நம்மவர் உரக்கவெயிற்காய்ந்தால் அன்றுமழையை எதிர்நோக்குகின்றனர். இந்நீர்வாயுவின்றி மக்கள் தேகமும் புல்பூண்டு களும் உலர்ந்து வற்றிப்போம். ஆகையால் வாயுமண்டலத்தொகுப்பின் அம்சங்களாகிய உயிர்வாயு, உப்புவாயு, கரிவாயு, நீர்வாயு என்பவைகளின் தன்மை இன்னவென ஒரு வாறு ஆராய்ந்தோம். ஈண்டுமேலும் விரித்துரைப்பிற் பெருகுமெனவிடுத்தாம் இதுநிற்க.

இனி, வாயு, நிறை, அளவு, விரிதல் முதலிய குணங்கள் உடைத்தென்றுமுன் னரே கூறியுள்ளோம். மூன்றாவதுகுணமாகிய விரிதல் ஒன்றையே ஈண்டு ஆராய்வது அவசியமெனக்கண்டு ஏனைய இரண்டினையும் விரியாது விடுத்தாம்.வெப்பத்தால்பொருள் கள் விரிவடைகின்றன; குளிர்ச்சியால் சுருங்குத லுறுகின்றன என்பது அறிவோமன் றோ? அஃது அவ்வாறாதல் ஓர் உதாரணத்தால் விளக்கிக் காட்டுதும். கொல்லன் சக்கிரத் தினின்று கழன்ற ஓர் இருப்புப்பட்டையை அதனுடன் பொருத்தவிரும்பின் முன்னர் அப்பட்டையை யனலிற்காய்ச்சிப்பின்னர் அதனுட்சக்கிரத்தைப் புகுத்திச் சுற்றிலும் தண்ணீர்வார்க்கின்றான். இதையுற்றுநோக்குங்கால் நம்மாராய்ச்சியிற் றோன்றுவதியா தெனின், வெப்பத்தினால் விரிதலைப்பெற்றுச் சக்கிரம் தன்னுள்ளடங்கவிடங்கொடுத்துப் பின்னர்க்குளிர்ச்சியினாற் சுருங்கி அதையிறுகப்பற்றிக்கொள்ளும் நுட்பத்தையறிவதொன் றாம். அவ்வாறே பூமியின் ஒருபாகத்தின்வாயு வெப்பமடைந்து விரிதல்பெற்று இலேசாகி மேலேசெல்லச்செல்ல அப்பகுதியை நிரப்பப்புறப்பக்கத்திலுள்ள புதிய குளிர்ந்தவாயு விரைந்துசெல்கின்றதென்பதைத் தெளிவாயறியலாம். ஆகவே, நமதில்லங்களிலும் இத் தன்மைய இயற்கை விதிகள் நாமறியாமலே ஓய்வின்றி நடந்துவருமாறும் பின்னர் ஓரி டத்துத் தெளிவுறக்காட்டுவாம்.

இனிவாயுமண்டலம் அசுத்தமாவதெங்ஙனம் என்று விசாரிக்கப்புகுவாம். நம் மைச்சுற்றியிருக்கும் சாதாரணவாயு முன்னேயுரைத்த தொகுப்பாயுள்ள வாயுக்களைத்

தன்னகத்தேகொண்டிருப்பதுமன்றி, அளவுக்கதிகமாய்க் கரிவாயுவானும் அழுகிய விலங்கு, புல், பூண்டு முதலியவற்றின் அணுக்களானும், கரியோடுகூடிய அழுக்கு வாயுக்களானும், கட்புலனுக்குத் தோன்றாத தூசி, துரும்பு நுண்ணிய புழுக்களானும், அங்கணத்தினின்று வெளிப்படும்வாயுக்களானும், இன்னும் சொல்லற்கரிய பலவேறு அசுத்தங்களானும், நிரம்பப்பெற்றுளதாமென உற்றுணர்வார்க்கு இனிது விளங்கும்.

இனி, இவ்வாறு அளவுக்கதிகமாக அசுத்தங்களுண்டாவதன்காரணங்கள் பல உளவேனும், ஈண்டு அவற்றுள் ஒருசில எடுத்துக்காட்டுவாம். நமது நெஞ்சில் எண்ணிலடங்காவணுத்துவாரங்களைப்பெற்ற சுவாசப்பை ஒன்று அமைந்திருக்கின்றது. வாயினுட்பக்கமிருந்து ஒருசுவாசக்குழாய் இப்பையினுட் செல்லுகின்றது. நாமுட்கொள்ளும் வாயு நாசிவழியானும் வாய்வழியானும் இச்சுவாசப்பையினுட்சென்று அத்துவாரங்களை நிரப்புகின்றது. இப்பையைச்சுற்றிமெல்லியஇதழ்போன்றஓர்தசையினாற்பிரிக்கப்பட்டுமிகச்சிறிய அநேக இரத்தக்குழாய்கள் யாண்டும்பரந்துகிடப்பதைக்காணலாம். தேகமெங்குமுள்ள அசுத்தவாயுக்கணிறைந்த இரத்தம் இக்குழாய்களை நிரப்பவிரைந்துவருகின்றதையும்பார்க்கலாம். இவ்வாறுவாயுவும் இரத்தமும் மெல்லிய தசையினானே பிரிக்கப்பட்டுச் சமீபித்தனைய. அன்னப்புள் எங்ஙனம்பாலும் நீரும் கலந்தபானத்தில் பாலைநீரினின்றும் பிரித்துப்பருகும் இயல்பினதோ, அங்ஙனமே இவ்விரத்தம் வாயுவின் தொகுப்பினுள் ஒன்றாகிய உயிர்வாயுவைப்பிரித்துத் தான் கவர்ந்து, தன் அசுத்தங்களை வாயுவுக்கீந்து போதரும் இயல்பினதாயிருக்கின்றது. இச்செயல் இத்தகைய விநோதமாயின் இதனை இயக்குகின்ற பரமான்மாவின் நுட்பஞானத்துக்கோரளவுண்டோசொல்லுமின்! இதுநிற்க.

இனி, இவ்வாறுவெளிப்போந்த வாயுவின்தன்மைஇன்னதென ஆராயப்புகின், இதன்கண்ணுள்ள கரிவாயு இயற்கைக்கு நூறுபங்குக்கு மேற்பட்டும்; நீர்வாயுமிகுந்தும், உடலிற்கொள்ளத்தகாத அழுக்குகள் பலவாயுவும் விரவிக்கிடப்பதைக் கண்டுணரலாம். ஒருசிற்றில்லின்கட் பலர்கூடிச்சிறிதுகாலங்கழிப்பரேல், அவர்களுக்கோர் வகையான இளைப்பும், மயக்கமுந், தலைநோயுமுண்டாவதைக் காண்போம். கற்கத்தாவில் இருணிறைந்த ஓர்சிற்றறையிலோரிரவில் 46-மக்களடைபட்டுக்கிடந்து மற்றைநாட்காலையில் தளர்ந்துயிர்த்தோர் இருபத்துமூவரானவாறு நாம் சரிதவாயிலாயறிகின்றோம். இச்சரித நிகழ்ச்சி அசுத்தவாயுமண்டலத்தினால் வருங்கேட்டையுணர்த்துமோர் அத்தாக்ஷியாகுமெனின் வேறுகூறுவதென்னை? கரிவாயுவொன்றே இக்கேட்டைப் பயந்ததாமெனின், அற்றன்று; போதுமான உயிர்வாயுவின் அளவுகுன்றியதனாலும் வெளிவந்த கந்தகத்துக்கொப்பானவிஷவாயுக்கள் முதலியனவற்றின் சேர்க்கையானுமே அது நிகழ்ந்ததென்றுணரற்பாற்று.

இனி, ஒருகண்ணாடியைக் கையிற்கொண்டு, அதில் மூச்சுவிடுவோமாயின் அக்கண்ணாடி ஈரம்பட்டு மங்குதலைக்கண்ணுறுகின்றோம். ஆகையான், யாம்புறம்போக்கும் வாயுவின்கண் நீர்வாயுமிகவு முண்டென்று தெளிந்துணர்க.

மக்கள் இரவுகதவடைத்துத் தூங்கும் ஓரறையில் மற்றைநாட்காலையில் ஒருவன் கதவைத்திடீரென்று திறப்பானாயின், ஆண்டு ஒருவகையான நாற்றமுண்டாதலையுணர்வான். சுத்தவாயுவுக்கு நாற்றமென்றகுணமில்லையாகவும் இந்நாற்றம் அவ்வீட்டின்கண்ணுள்ள வாயுவுக்கமைந்ததெவ்வாறெனின், இரவெல்லாம் அவ்வீட்டார் புறம்போக்கிய வாயுவின் அசுத்தம் ஆங்குநிறைந்துள்ள சுத்தவாயுவினுயர்வையழித்து அசுத்தமாக்கினதென்பதேயாமென உணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறெல்லா முணர்ந்தும், அந்தோ! நம்

மவருள் ஒருவன் பிணியுற்றிருப்பானேல் தமரெல்லாமவனைச் சூழ்ந்துநின்று அவன்மீது சுத்தவாயு வீசுவதைத்தடுத்துத் தம்மசுத்தவாயுவை அவன்பால் விடுத்து நாலு நாளின் பின் நீங்குமுயிரை ஒரேநாளிற் போகச் செய்வது பேதைமையன்றோ ?

இனி தீ மூண்டெரிவதனால், எரிபொருளிலுள்ளகரி, வாயுமண்டலத்துயிர் வாயுவோடு சேர்ந்து கரிவாயுவாகி நம்மில்லத்தெல்லாம் பரந்துலாவும். அழிவுற்ற புல் பூண்டு முதலியன உயிர்வாயுவோடு சம்பந்தமுறுதலால் உப்புவாயு சம்பந்தமுடையவா யுக்களும், கரிவாயுவும் இவைபோல்வன பிறவு முண்டாவதற்கிட முண்டாகின்றது. அங் கணத்தினின்று புறப்படும்மிக்க துர்க்கந்தமுள்ள கந்தவாயு, வேறு பல நச்சுவாயுக்கள் முதலியவற்றை யளவின்றி யுண்டுபண்ணும். இவ்வாறு வாயுமண்டலம் யாண்டும் அசுத் தமாவதால் வருந்தீங்கு யாதென வினவுவார்க்கு அது பல வேறு பிணிகளைப்பயப்பதாகு மென விடுப்பாம். இத்தீமையால் வரும் நோய்கள் பலவுளவேனும், ஈண்டுச் சிலவற் றைத்தந்து சொல்வாம்; அவையாவன இருமல், காசம், க்ஷயம், சுரம், முறைக்காய்ச்சல், வயிற்றுப்போக்கு, மலக்கட்டு, வயிற்றுளைச்சல், பலக்குறைவு, தொண்டைப்புண், பெரு மூச்சு, மேல்மூச்சு முதலியனவும் பிறவுமாம். இத்தன்மையவான நோய்களுக்கிடமாகிய வாயுமண்டலத்தைச் சுத்திசெய்ய முயல்வதெவ்வளவு அவசியமென்றுணர்ந்தவ்வாறு செய்யும் வழிகாண்க.

இனி நம்மவர் முயற்சியாலொருவாறு வாயுசுத்திசரிக்கற்பாலதெனினும் இறை வன் இயற்கையிலேயே யனேகமுறையால் அதனைச் சுத்திசெய்யுமாறு காட்டுவாம். புல் பூண்டுமுதலிய தாவரவர்க்கங்களானும் காற்றோட்டத்தினாலானும் மழை பனியினாலா னும் ஒரு வாயுமற்றொன்றோடு கலத்தலானும் பூமிக்குப் பொருள்களைத் தன்னிடம் இழு க்கும் சக்தியுளதாதலானும் வாயுமண்டலம் சுத்தியடைகின்றது. புல்பூண்டுமுதலிய தாவ ரங்கள் ஞாயிற்றின் ஒளியில் கரியைக் கரிவாயுவினின்றும் பிரித்துத்தான் உட்கொண்ட உயிர்வாயுவை வெளிப்போக்கும் சக்தியுடையதாகின்றது. ஆகையால் புல் பூண்டுகள் கரி வாவின் பெரும்பாகத்தைத் தன்னியக்கத்தால் ஒழித்து உயிர்வாயுவைப் பெருகச்செய்து அது வாயுமண்டலத்தோடொற்றித்து மக்கட்குப் பயன்படச்செய்யுந்தன்மை மிக நுட்ப மான முதல்வன் மகிமையை உணர்த்துமாறு அறிக. காற்றோட்டத்தினால் ஆவது என்ன வெனின், யாம் முன்னர்க்கூறியவாறு, நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ளவாயு இலேசாகி உயரச் செல்லுந்தோறும் புதியதும் குளிர்ந்ததுமாகிய சுத்தவாயு நம்மீது வீசி நமக்குச் சுகத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றது. இனி வாயுமண்டலத்திற் பரந்து திரியும் தூசிதுரும்பு கண்ணு க்குப் புலப்படாத நுண்புழுக்கள் முதலியனவும் மற்றும் ஆடி ஒடித்திரியும் அணுப்போ ன்ற பொருள்களும் மழைபனியினால் அடிபட்டு நிலத்தில் தாழ்த்தப்பட்டுத் தண்ணீர் வெள்ளத்தாலப்பாற்கொண்டு விழுத்தப்படுகின்றன.

டி. நல்லதம்பிப்பிள்ளை.

தமிழ்வேதபாராயணத்தடைமறுப்பு.

மதுரைச்சில்லா பெரியகுளந்தாலுகாவைச்சேர்ந்த சின்னமனூரில்இவ்வருடம் வைகாசிமீ நடந்த பிரமோற்சவத்தில் சுவாமி வீதிக்கு எழுந்தருளிவருங்காலத்தில் அங் கே உள்ள சிவதீக்ஷைபெற்ற வேளாளர்கள் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரதிருவாசகங்களைப் பாராயணம்பண்ணிக்கொண்டுவந்தார்கள். வருங்காலத்தில் சுவாமி பிராமண அக்கிரகாரத்

தில் எழுந்தருளுங்காலத்தில் எங்களுடைய அக்கிரகாரத்தில் இவ்வேளாளர்கள் தமிழ் வேதபாராயணம்பண்ணி வரக்கூடாதென்றும் அச்சொற்கள் எங்கள் காதிலேவிழக்கூடாதென்றுஞ்சொல்லி போலீசு இனிசுபெக்டர் மாஜிஸ்ட்ரேட் இவர்கள் சகாயங்களைக் கொண்டு லாவுக்கு விரோதமாய் ரோட்டீசுகொடுத்து தடுத்திருக்கின்றார்கள். சர்க்கார் வீதியில் சுவாமிக்குப்பின் அவரவர்கள் கடவுளைத்தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு வருவதைத் தடுத்தற்கு இவர்கள் உரியரல்லர். நமது ஸ்மார்த்தப்பிராமணர்கள்செய்த அறியாமைச் செய்கை அந்தோ கொடிது! கொடிது! இதுநிற்க.

சிவபிரான்செய்த காமிகாதி ஆகமவிதிப்படியே உற்சவம் பூசைமுதலிய கிரியைகள் ஒவ்வொரு சிவாலயங்கள் தோறும் நடத்தப்பெற்றுவருகின்றன. இவ்வாகமம் எங்களுக்குப் பிரமாணமில்லையெனக் கூறுவாராயின் அவ்வாகமவிதிப்படி நடக்கின்ற ஆலயங்களில் இவர்கள்போய் வணங்கவும் உற்சவங்களில் சிவபிரானைத் தங்கள் வீதியில் வரவழைக்கவும் ஆதிசைவர்களைக்கொண்டு தீபாராதனைசெய்விக்கவும் அவர்கள் கையில் விபூதிவாங்கவும் உரியரல்லர். வைதிகரிலொருசாரார் வேதம்பிரமாண நூல் என்றும் சிவாகமம் பிரமாண நூலன்றென்றும் சைவரிலொருசாரார் சிவாகமம் பிரமாண நூலென்றும் வேதமதுபோல்வதோர் பிரமாண நூலன்றென்றும் கூறுவர். நீலகண்டசிவாசாரியார் அப்பயதீக்ஷதர்முதலிய ஆசிரியர்கள் நீலகண்டபாடியம் சிவாதித்தமணிதீபிகை சிவத்தத்துவவிவேகம் முதலியவற்றில் அவ்வைதிகரைமறுத்துச் சிவாகமப்பிராமாணியம் வலியுறுத்துரைத்திருக்கின்றார்கள். வேதமும் ஆகமமும் தம்முள் வேறுபடா. வேதசிவாகமங்களுக்கு பேதங்கண்டிலேம் வேதந்தான் சிவாகமம் இரண்டுக்குங் கர்த்தாஒருவரே ஆதலாலும் ஒருபொருளுடையனவாதலாலும் இரண்டும் பரமப்பிரமாணங்களே "வயந்துவேத சிவாகமயோர்பேதம் | நபஸ்யாமஃவேதோபிசிவாகமஃ" வேதத்தில் விபூதிதாரணம் உருத்திராக்கதாரணம் பஞ்சாட்சரசெபம் சிவலிங்கார்ச்சனம் தியானம் செபம் திரிபதார்த்த லக்ஷணங்கள் பஞ்சப்பிரமம் பிரணவம் பிராசாதமந்திரம் கூறப்பட்டிருப்பதுபோல ஆகமத்திலும் விரிவாய்க்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. வேதங்களுக்கு ஈசுவரன் எப்படிக்கர்த்தாவோ அப்படியே காமிகாதி ஆகமங்களுக்கும் கர்த்தா ஈசுவரன் என்று சூதசம்மிதை சிவமான்மியகண்டத்தில் முதலாவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சூ த ச ங் கி தை

சுலோகம்

காமிகாதிப்ரபேதஸ்யபதாதேவோமஹேஸ்வரஃ |
ததாஸர்வபுராணாநாம்கர்தாஸத்யவதீஸுதஃ"

ம நு ஸ் மி ரு தி

ப்ரத்யக்ஷமநுமாநஞ்சசாத்ரஞ்சவிபியாகமம் |
த்ரயம்ஸுவிதிதம்கார்யம்தர்மஸித்திமபீப்ஸிதேதி"

சூதசங்கிதையை ஸ்ரீசங்கராசாரியர் பதினெண்முறைபார்த்துப்பாஷ்யஞ்செய்தார் என்று ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் சூதசங்கிதா தாற்பரியதீபிகையில் கூறியிருக்கின்றார்கள்—

அற்றேல் வேதம் நித்தியமென்னுஞ்சுருதிகளோடு முரணும் பிறவெனின், முரணாது; நித்தனாகிய பரமசிவனாற்செய்யப்பட்டமையானும் இறுதிக்காலத்துப் பரமசிவனிடத்தொடுங்கிய வேதம் படைப்புக்காலத்து முன்போலவே தோன்றுதலானும்

நித்தமென்றுபசரித்துக்கூறப்படுமாகலின் சிவாகமங்களை நித்தமென்பதும் இக்கருத்தே பற்றியென்க. அங்ஙனமல்லாக்கால் வேதம் பரமசிவனாற்செய்யப்பட்டது என்னுஞ்சுருதிகளோடும் அட்டாதசவித்தைக்கு முதற்கருத்தாவாகிய இச்சூலபாணி என்றற்றொடக்கத்துப் புராணவசனங்களோடு முரணுமாறறிக. வேதம் அறிதற்கருவி.வித்தை பதினெட்டாவன இருக்குமுதலிய வேதநான்கும், சிக்கை கற்பசூத்திரம் வியாகரணம் நிருத்தம் சந்தோவிசிதி சோதிடமென்னும் அங்கமாறும், புராணம் நியாயநூல் மீமாஞ்சை மிருதியென்னுமுபாங்கநான்கும், ஆயுள்வேதம் வில்வேதம் காந்தருவவேதம் அருத்தநூலென்னுமிருக்குமுதலியவற்றிற் குபவேதநான்கும் எனவிவை. இவற்றுள் வேதநான்கும் பிரமகாண்டமும் பிரமஞானத்திற்கு நிமித்தமான கருமகாண்டமும் முணர்த்துவனவாம். சிவாகமங்களும் பிரமகாண்டமாயடங்குமென்பர். இப்பதினெட்டுவித்தைகளுள் சிவாகமம் கூறப்படவில்லையேயெனின் அப்பயதீக்ஷிதர் புராணசப்தத்தில் சிவாகமமும் அடங்குவனவாமென்று பொருள்படுத்தினர். வேதங்களை யெடுத்தல் படுத்தல் முதலிய விசைவேறுபாட்டானுச்சரிக்குமாறுணர்த்துவது சிக்கை வேதங்களிற்கூறுங் கருமங்களை யநுட்டிக்குமுறைமை யுணர்த்துவது கற்பசூத்திரம். வேதங்களினெழுத்துச்சொற்பொருளியல் புணர்த்துவது வியாகரணம். வேதங்களின் சொற்பொருளுணர்விப்பது நிருத்தம். வேதமந்திரங்களிற் காயத்திரி முதலிய சந்தங்களின்பெயரும் அவற்றிற்கு எழுத்து இனைத்தென்றலும் உணர்த்துவது சந்தோவிசிதி. வேதத்திற்கூறுங் கருமங்கள்செய்தற்குரிய காலவிசேடங்களை உணர்த்துவது சோதிடம். இங்ஙனமாகலின் இவையாறும் வேதத்திற்கு அங்கமெனப்பட்டன பரமசிவன் உலகத்தைப்படைக்குமாறு முதலாயினகூறும் வேதவாக்கியப்பொருள்களை வலியுறுத்து விரித்துணர்த்துவது புராணம். இதிகாசமும் ஈண்டடங்கும் வேதப்பொருளை நிச்சயித்தற்கநுகூலமான பிரமாண முதலியவற்றை உணர்த்துவது நியாயநூல். வேதப்பொருளின்றுற்பரிய முணர்தற்கு அநுகூலமான நியாயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவது மீமாஞ்சை; அதுபூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சையெனவும்முன்னையதுவேதமெனவும் பின்னையது வேதாந்தமெனவும்படும். அவ்வவ்வருணங்கட்கு நிலைக்குமுரிய தருமங்களை யுணர்த்துவது மிருதிநூல். புராணமுதலிய நான்கும் வேதத்திற் குபாங்கமெனப்படும்.எல்லாமநுட்டித்தற்குச் சாதநமானயாக்கையை நோயின்றி நிலைபெறச்செய்வது ஆயுள்வேதம். பகைவரானலிவின்றி யுலகங்காத்தற்கு வேண்டப்படும் படைக்கலம் பயிறலையுணர்த்துவது வில்வேதம். எல்லாக்கடவுளர்க்கு முவகைவரச்செய்யுமிசைமுதலியவற்றை யுணர்விப்பது காந்தருவவேதம்.இம்மைக்குமறுமைக்கு மேதுவாகிய பொருள்களையீட்டு முபாயமுணர்விப்பது அருத்தநூல். இவைநான்கு முபவேதமெனப்படுமென்றுணர்க. வேதமெனப்படும் பூருவமீமாஞ்சை பன்னிரண் டத்தியாயமாகச் சைமிநிமுநிவராற் செய்யப்பட்டது. வேதாந்தமெனப்படும் உத்தரமீமாஞ்சை நான்கு அத்தியாயங்களையும் பதினறுபாதங்களையும் நூற்றைம்பத்தாறு அதிகரணங்களையும் ஐஞ்ஞூற்றைம்பத்தைந்து சூத்திரங்களையும் உடையது. இந்த வேதாந்த சூத்திரம் வியாசமுநிவராலே துவைதவாக்கியரூபமாகச் செய்யப்பட்டது. என்னை வேதத்தைமூலமாகவுடைய சிவாகமசாரபூதமான பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையுடைய சிவஞானபோத சாஸ்திரத்தை திருநந்திதேவர் அடைந்ததுபோல மநுவந்தரங்களிலே யுகந்தோறும் உண்டான வியாசமுநிவர்கள் பரம சிவஞானசித்தியின்பொருட்டு விபூதிருத்திராக்ஷங்களை உடல்முழுவதும் அணிந்தவர்களாகித் திருக்கைலாசமலையையடைந்து சிவபிரான் றிருவடித்தியானத்தினலே அப்பெருமானிடத்தினின்று சூத்திரங்களை அடைந்து பிராமாணியவாதங்களைச் செய்கின்றார்கள் என்றும் இவ்விடத்திலே சூத்திரங்களென்பது சிவஞானபோதசாஸ்திரத்து வாதச்சூத்திரங்களே பாணிநிமுநிவர் அகஸ்தியமகாமுநிவர்

முதலியோர்களால் அடையப்பட்ட மகேசுவர சூத்திரந்திரமிடசூத்திர முதலியவைக ளால் உபநிடத சித்தாந்தத்தை அறிதற்குக்கூடாமையால் என்றும் மணியசிவனார் இயற் றிய வித்தியாவிருத்தியிலே கூறப்பட்டமையால் துவைதவாக்கிய ரூபவேதாந்த சூத்திரத் துக்கு அவ்வாறே ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியர் பதி பசு பாச மென்னு முப்பொருளும்முத்திநிலை யினு முண்மைவிளங்க முதலிலே பாஷ்யஞ்செய்தார். சங்கராசாரியர் சைவசித்தாந்தத் தில் உண்மைக்கருத்துடையராயினும் மாயாவாதிகள் வேண்டுகோளுக்கு இசையத் தமது வித்தியாசாமர்த்தியம் விளங்கக் கேவலாத்துவிதபரமாகப் பாஷ்யஞ்செய்தார்.

மகாபாரதம்

ஸாங்க்யயோகஃபாஞ்சராத்ரம்வேதாஃபாசுபதம்ததா |

ஜ்ஞாநாந்யேதாநிராஜருஷேநஹந்தவ்யாநிஹேதுபிஃ" என்பதனுல் சிவாகமம் பிரமாணமென்பதுசித்தித்தது. சிவபிரான் உமாதேவியாருக்கு உபதேசித்தருளிய பரமே திகாசமாகிய சிவரகசியத்தில் ஆருவது அம்சத்தில் சூத்திரவிதிக்கிரமத்தில்

வ்யாஸாமந்வந்தரேஷுப்ரதியுக ஜநிதாச்சாம்பவஜ்ஞாநவித்யை பஸ்மாப்யக்த ஸமஸ்தகாத்ராநிவஹாருத்ராக்ஷமாலாயுஃகைலாஸம்ஸமவாப்யசங்கரபதத்யாநே ஸூத்ரா ண்யமாசாந்தாத் ப்ராப்யவிதந்வதேஸ்வகதியாப்ரமாண்யவாதாந்யஹோஇதி" என்பதனுல் வியாசமுனிவர்கள் சிவஞானசித்தியின்பொருட்டுச் சிவபிரானிடத்தினின்றும் சிவாகமசார பூத சிவஞானபோதசாஸ்திரத்து வாதச்சூத்திரங்களை அடைந்து பிராமாணிய வாதவேதா ந்த சூத்திரங்களைச் செய்கின்றார்கள் என்பது சித்தித்தது.

சைவாகமங்கள் வைதிகவாக்கியமாதலில் அப்பிரமாணங்களென்று சில மூடர் கூறுவர் வேதாந்தநிஷ்டைபெற்றுக் களங்கமற்றஞானிகளும் எனது சிவாகமத்திலே தற்பரர்களாகி ஞானபாதத்திலே நிலைநின்றோருமாகிய இருவகையோரும் பெறற்கரிய சாயுச்சியம்பெறுவர்கள், கருமத்தையும் பிரமத்தையு மனைத்தும் வேதாகமம் என்று பிர சித்தம்பெற்ற இரண்டுமார்க்கங்களிலும் நில்லாதபாவிகள் சாத்திரத்திற்கூறியநால்வகைத் தண்டங்களாலும் தண்டிக்கப் பாலர்கள் என்னும் காந்தசம்பவசிதம்பர மான்மியத்திலே சிவபிரான் அருளிய பொருளையுடைய வியாசவாக்கியத்தினுலே அதுபேதைமையாம் என மறுக்க..

வேதநெறிவழுவியமாந்தர்க்கே தந்திரங்கள் கூறப்பட்டன எனச்சில நூல்களிற் கூறியதென்னையெனின், ஆண்டுக்கூறியதுவாம சோமலாகுள பைரவமுதலிய தந்திரங் களையன்றிச் சிவசித்தாந்தத்தை அன்றென்க. அது அப்பதீக்ஷிதர் இயற்றிய சிவதத்துவ விவேகவிருத்தியிலே பலபிரமாணங்கொண்டு சாதிக்கப்பட்டது. சிவார்க்கமணிதீபிகாகார ரும் வேதசிவாகமங்களுக்குக் கர்த்தாஒருவரேயாமாயினும் பிருகஸ்பதிசொல்லிய ஸ்மிருதி யும் உலோகாயத சூத்திரமும் முறையே பிராமாணியமும் அப்பிராமாணியமுமாய் மூற்று மாறுபோல வேதசிவாகமிரண்டும் பேதமுறுவோவென ஆக்ஷேபித்துச் சமாதானங் கூறு கின்றார். அவ்விரண்டும் ஒரேபொருளுடையனவாம்.எங்ஙனமெனின் பிரணவம் ஓம்எனச் சாந்தோக்கியாதி உபநிடதங்களிலும் பசுபாசபதி வியவகாரங்கள் சுவேதாசுவதரமந்தி ரோபநிடதத்தினும் பஞ்சாக்கரமந்திரம் யசுர்வேதசங்கிதையாலும் பஞ்சப்பிரமம் சர்வ வித்தைகளுக்கும் ஈசானர் என்றற்றொடக்கத்து யசுர்வேத ஆரணியகத்திலும் அதர்வசிரசு காலாக்கினிருத்திரப் பிருகசாபாலமுதலிய உபநிடதங்களில் பஸ்மோத்தூளன திரிபுண் டரருத்திராக்ஷதாரணங்களும் இருக்குவேதத்தில் இலிங்கார்ச்சனமும் சிவாகமங்களிற்

போலக் காணப்படுதலால் வேதசிவாகம மிரண்டும் ஒருபொருளுடையனவாய்ப் பரமப் பிராமாணியங்களாம். அற்றேல் முதல்வனல் வேதம்என ஒன்றுபடுத்துக்கூருது வேதம் ஆகமம்என இருவகைப்படுத்துக் கூறியது என்னையெனின் அஃதொக்கும் முதல்வன் பெருங்கருணையாளனுகலின் உலகத்தார் உய்தற்பொருட்டும் சத்திநிபாதமுடையார் உய்தற்பொருட்டும் திருவுளத்திற்கருதிப் பொருள்பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ்வாருகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும்பாடியமும்போல முறையே வேதமும் சிவாகமும் செய்யப்பட்டன. அவ்விரண்டும் முறையே பொதுநூல் என்றும் சிறப்புநூல்என்றும் கூறப்படும். அவ்வாகமம் சிரௌதம் சுதந்திரம் என இருவகைப்படும். வேதத்திற்கூறிய படியே கூறுவது சிரௌதம் கூறியதேயன்றி விசேடமாக கூருததையும் விரித்துக்கூறுவது சுதந்திரம். இப்படிப்பட்ட உத்கிருஷ்டமாகிய சிவாகமங்களுள் முதலாவது ஆகமமாகிய காமிகாகமத்தில் நான்காவது படலத்தில் சஙஉ சஙஅ சஙகூ வது சுலோகங்களால் வேதாத்தியயனகவுடபாஷா ஸ்தோத்திரங்களோடு திராவிடபாஷையில் அடியார்கள் ஸ்தோத்திரமும் செய்யுமாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றியும் சிவாலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும்சிவபத்தர்களைப் பிரதிட்டைபண்ணிப்பூசிக்கவேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கு உற்சவாதி முதலிய நைமித்திகக்கிரியைகளையு நடத்தவேண்டுமென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

சிவபக்திஸமோபேதாஜீவந்தோவாம்ருதாஸ்துவா |
தேஷாம்ப்ரதிக்ருதிம்க்ருத்வாப்ரதிஷ்டாப்யஸமேர்ச்சயேத்"
பக்தோத்ஸவம்ப்ரகுர்விதம்பக்சாத்ப்ரக்வாசிவஸ்யது |

சகலாகமசங்கிரகத்தில் நித்தியபூசாபிராயச்சித்தவிதியில் ஆராதனை உற்சவ முதலிய காலங்களில் வேதபாராயணம் பஞ்சாங்கசிரவணம் அன்பர்கள் ஸ்துதிசெய்ய வேண்டுமென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிச்செய்யாதபட்சத்தில் மகாமாரி முதலிய நோயால் உலகத்துக்குக்கெடுதிவிளையுமென்றுங் கூறப்பட்டுள்ளது. அதற்காகச்சாந்தி ஓமமுதலிய பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டுமென்றுங் கூறியிருக்கின்றன. ஆதலால் மனிதர்களில் உயர்ந்த சிவபக்தர்கள் யாவர்என்று ஆலோசிக்கும்பட்சத்தில் சிவரகசியம் உபமன்னியு பக்தவிலாசம் அகத்தியபக்தவிலாசமுதலிய நூல்களிற்கூறிய அறுபத்துமூவர்களேயாம்.

வேதபாராயணேஹீநேபஞ்சாங்கச்ரவணேததா |
பக்தாதிஸ்தோத்ரஹீநேதுமஹாமாரிப்ரவர்த்ததேதத்தோஷி
சமாநார்தாயஸ்நபநம்சாந்திஹோமகம்"

ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகள் சௌந்தரியலகரியிலே பூதரகுமாரியே தயாவதியாகிய உன்னுலே கொடுக்கப்பட்ட பாலை ஞானசம்பந்தர்பருகி நிபுணகவிகளுள்ளேவிரும்பத்தக்க கவிசெய்வாராயினர் எனத்துதிக்கப்பட்டார் என்றும் பஞ்சாக்கரத்தைப் பத்துத் திருப்பாடல்களினல் அருளினர் என்றும் திருச்செங்காட்டங்குடியில் பத்துத்திருப்பாடல்கள் அருளினர் என்றும் பத்தவிலாசத்தில் அங்கங்கே கேட்கப்படுதலானும் அகத்திய சங்கிதையில் குற்றமில்லாத திராவிடகானங்களால் சம்புவைத்துதித்தாரெனக் கேட்கப்படுதலானும் ஆன்மார்த்த பரார்த்த பூஜோற்சவகாலங்களில் வேதாத்தியயனத்தோடு திராவிடதேவாராதி ஸ்தோத்திரமும் அவசியஞ்செய்யுவேண்டுமென்பது பெறப்படுகின்றது. இவைகளையெல்லாம் நோக்கியே ஆன்றோர்கள் ஒவ்வொருசிவாலயங்களிலும் பூசை உற்

சவமுதலிய காலங்களில் தேவாரமுதலிய அருட்பாக்களை ஓதும்படி ஓதுவார்களை ஏற்படுத்திருக்கின்றார்கள். அப்படியே உற்சவத்தில் திருவையாறு சிதம்பரம் மதுரை திருவாரூர் முதலிய சிவக்ஷேத்திரங்களில் வேதபாரயணத்துக்குப்பின் தேவாரமுதலிய அருட்பாக்களை ஓதிவருகின்றார்கள். இவைகளையெல்லாம் நமது ஸ்மார்த்தப்பிராமணர்கள் தெரிந்திருப்பார்களாயின் தடைசெய்திருக்கமாட்டார்கள். இனிமேலாவது மேற்குறித்த சிவக்ஷேத்திரங்களுக்குச் சென்று அங்கங்கே நடக்கும் உற்சவங்களில் வேதபாராயணஞ்செய்துவருவதையும் கண்கூடாகப்பார்த்துவந்து தங்கள்ஊரில் நடக்கும் தமிழ்வேதபாராயணத்தைத் தடைசெய்வதாகிய சிவத்துரோகத்துக்கு ஆளாகாதிருப்பார்களென்று நம்புகின்றேன்.

தமிழ்வேதபாராயணத்தடைமறுப்பு

முற்றிற்று.

இங்ஙனம்

சுபகிருதுவருஷம் ஆனிமீ ௧௨ } மதுராபுரிவாசி **சுப்பிரமணியபிள்ளை.**

வடமொழியிலுள்ள தமிழ்ச்சொற்களுக்குக்காரணம்.

ஏழாவது இதழில் பலகைமுதலியன தென்மொழிக்கண் தொன்றுதொட்டுக் காரணக்குறி மரபுப்பெயராக வழங்கலின் என்றதை யீண்டுவிளக்குகின்றாம்.

பலகை, பால் (பிரிவு) பலகை; பகு பாகு பாகம்

பலகம்; பகு பகல் பகலம் பலகம்;ஒருமரத்துண்டைப்பலவாகப்பகுப்பது

வல்லுப்பலகை, கேடகப் பலகையென்பவற்றுக்குத் தனித்தனி தாதுவேறாகும்.

கட்டில், அறைக்கட்டில் (அறைக்குட்கட்டுவீடு; என்பது)

அறைக்கட்டிலுற்சவம் என்றவழக்குமுளது

நத்தம் நந்துதல் (கெடல்)

விசிறி விசறற்கருவி, அது விசிறியென மரீஇயது.

நிகளம் கரு காளம் (இரும்பு) இருப்புவிலங்கு, இருப்புச்சங்கிலி, யானைச்சங்கிலி, நி, உபசர்க்கம்

ஆணி அள் (கூர்மை) கூரியது

சூரணம் தூள் சூள் சூணம் சூரணம்

அசி (வாள்) அள் கூர்மை கூரியது

கார்முகம் (வில்) கால் (கூர்மை) கூரியமுகமுடையது

கரமஞ்சரி கரவாளம் காரைச்செடி காறுமுதலியனவும் அக்தாதுவிற்பிறக்கும்.

வாணம் வள் (கூர்மை) கூரியது

ஆசுகம் (அம்பு) அள் (கூர்மை)

தோட்டி (அங்குசம்) தொள் தொளைப்பது

மாடம் (உளுந்து) மால் (கருமை) கரியது

தோணம் (அம்பு) தொள் தொளைப்பது, அதுவில்லுக்காயிற்று

பாசனம் (உழவுகோல்) வள் (கூர்மை) வாசம் (அம்பு)

பாசம் (ஊசி, ஊசித்துளை) பாசனம், கூரியது

முதிரை (பயறு) முதை முதில் முதிரை கொல்லையில்விளைவது

மிரியல் மிளகமென்பதன் சிதைவு; கோல் (சிவப்பு) கோளம் குமிளம் மிளகு அதன்கனிருப்பிருத்தலின் அப்பெயர்த்து, மால் மாசம் மரீசம் எனில் வேறு சொல்லுமாம், மால் கருமை

சுண்டி (சுக்கு) நீர்சுண்டியது

கஞ்சி கசிவது

சருக்கரை செருக்கு (கரும்பு) செருக்கரை சருக்கரை செருகல் செருகு செருக்கு

ஓதனம் ஓதம் (நீர்) நீராலாவது

அடுப்பு அடுக்களை அடுப்பங்கடை அடுப்பு; அடுக்களை மடைப்பள்ளி

துத்தம் (பால்) தோல் (உட்டுளை) உள்ளிருந்து சுரப்பது

ஆதன் (உயிர்) அள் (அணு) நுண்ணிது

தாமணி (கயிறு) தா (வலிவு) தாம்பு தாமணி வலியுடையது

மத்து வள் (வட்டம்) வட்டு மத்து; வட்டமுடையது, வளைந்து வளைந்து சுழல்வது;

ஒட்டகம் கனகதமுடையது, ஒட்டம் கதி, கனகதம் ஒட்டை

குடுவை குள் சிறிது

செம்பு செம்மை (சிவப்பு) செந்நிறமுடையது

செந்நிறத்தைக்கெம்பு என்பர் கன்னடர். செம்பென்பதே செப்பாயிற்று.

கண்டிகம் (திப்பிலி) கண் (கணு) கணுவுடையது

சுண்டிகன் (கள்விற்போன்) தோல் (உட்டுளை) தொண்டி சுண்டி (கள்) உள்ளிருந்து வருவது. சுண்டி சுண்டிகம் சுண்டிகன்

அலசல் (சோம்பல்) அலைதல் அலசல்; அலையச்செய்வது

வேடன் வில் வில்லி

சவரர் (வேடர்) கால் (கூர்மை) சரம் சவரம் சரமெய்யவல்லோர்

குணம் (நாணி) கூன்; குனிப்பது

கத்தி கால் (கூர்மை) கூரியது

அளி (கள்) ஆம்பல் (உட்டுளை) ஆம்பல் ஆம்பிலம் ஆலம் ஆலி அளி

சுரை (கள்) தோல் (உட்டுளை) சொல்சுலோகி சுரை.

பாய்ச்சிகை பாய் பாய்ச்சுவது

பூடணம் பொன்பூண் பூணம் பூடணம், பூல் (சிவப்பு) பூடணம், செம்பொன்னலாயது

பூவல் பூலா புல்லாந்தி புல்லாஞ்சி பூப்பு

புலிபம் (ஆவிரை) புரசு புலி முதலியவற்றுக்கும் அப்பூல் என்பதேதாது.

புலிக்கண் சிவப்பாகலின் அப்பெயர்த்து. பாடியம் (பாழி அகலம், உரை) விரித்துரை, அகலவுரை; அது பாடி பாடியம் பாசியம் பாஷியம் எனவாயிற்று.

பாளி (பாசறை, ஓர்பாஷை) பாளை (விரிவு) பாளையம், பாடி (ஊர்) பாடிலம் (நாடு) பாடிவீடு பாடு (பெருமை குணம்) பாடை (சொல்) பாணி (சொல்) முதலியனவும் அப்பாழியிற் பிறப்பனவாம்

விருகம் விலங்கல் (மலை) விலங்கு விலங்கம் விலகம் விருகம் மிருகம், மலையில்வசிப்பது

தட்டை (தாள்உட்டுளை) தண்டு தட்டை (மூங்கில்) மூங்கில்போல் பிளவுபட்ட மனமுடையானென்பது

தோள். (கை) தோல் (பிரிவு) விரற்பிரிவுடையது; தொழல் தொழில் துதி துதித்தல் முதலியன அத்தோளிற்பிறக்கும். அது புயத்துக்காயிற்று

நனி. (மிக) நாலம் (ஞாலம்) நனி நன்றுபெரிது ஞாலம்போற்பெரிது; மகி மகா மகி மிக என்பவற்றுனுமுணர்க

கணக்கு. கால் (நுண்மை) நுணுகியறிவது

நாவாய். (கப்பல்) நா (நடு) கடனடுவில் வாய்ந்துசெல்வது

மீன். மின் மின்னுவது; மீனமென்னும்சொல்பழையவடமொழி நிகண்டுகளில் இல்லையென்பர், அது வடமொழியாயின் "மீனென் கிளவி வல்லெழுத் துறழ்வே" எனச்சூத்திரியார் தொல்காப்பியர்

அதர் அள் (நெருக்கம்) இடுக்குவழி, அத்தம் (விசாலம்) அத்வா எனலும் ஒக்கும்

குட்டிகை (சிறுசுவர்) குள் சிறிது குட்டி குட்டிச்சுவர் குட்டிகைச்சுவர்.

குரகம் (வீடு) குகம் (குகை); அனுக்குரகம், அனுக்கிரகம், கிருபம், கிருபை, கிருபாலு என்பன அதிற்பிறக்கும், என்னெனின் அது முனிவர்வாசகமாகலின் என்க. தானித்தன்மை தானத்துக்காயிற்று

அக்கரம். அகரமென்பதன் திரிபு, அகரமென்னும் ஓரெழுத்தினின்றே எல்லா வெழுத்துக்களும் பிறத்தலின் அப்பெயர்த்து. அட்சரமென்பது அக்கரமாயினதன்று. இனி அக்கரம் கரம் ரகம் ரேகம் ரேகை லேகம் லேகை, லேகிணி, லேக்கன்; லேகம் லிகம் லிகிதம் கரலிகிதம் ககிதம் காகிதம் கடிதம்; லிகிதம் லிபி லிஸ் முதலியனவும் பிறவும் பிறத்தலின் அக்கரமென்பதே அட்சரமாயிற்றென்க. அகரத்தின்பெருமை அளப்பரிதாகலின் 'அகரமுதலவெழுத்தெல்லாம்' அகரமுதலாவானை, "அகரவுயிர்போல்" எனப்பெரியாருரைத்தனர். அதனையீண்டுக் கூறப்புகின் மிகவிரியும்அச்சரம்அச்சு (எழுத்து) அச்சுக்கூடம் அத்தாரம் முதலியவும் அதன்திரிபு. ஆதி(முதல்) ஆடித்திதி ஆடிமரூஉ அடி அச்சாரம்(முதற்பணம்) அசல் அசற்பத்திரம் என்பனவும்அதிற்பிறக்கும். அகரம் முதற்கண்நிற்கின்றமையின், அகரம், அகரன் அகாரிஅரன்அரிஎனின் மிகப்பொருத்தமாகின்றது. அச்சுஉயிரெழுத்துஎழுத்துஅடையாளம் என்ற இம்முறைமையிற்பொருட்பேருகும்.

சிரங்கம் (விலங்கின்கொம்பு) சிரேசம் தலையில் முளைப்பது

ககனம் (காடு) காழ் (வயிரம்) கான் கானம் ககனம்; வயிரங்கொள்வது

அணைக்கம் (மரம்) அண்ணம் நோக்கம் மேனோக்கி வளர்வது

செவ்வியம் (மிளகு, மிளகின் கொடி) செம்மை சிவப்புற்றது இரும்புள்ளது இதன்கொடி சிவப்பு

கூளி (எருது) கூளம் கோளம் கோளகம் (மிளகு)

கூளம் குமிளம் மிளகு எனல்பொருத்தமே. இடபச்சாயாற் பூத்துக்காய்ப்பது; கருநிறமுடையது உருட்சியுடையது எனவும் கூறலாம்

காரவல்லி (பாகல்) காழ் (பொன்) காழவல்லி காரவல்லி, பொன்னிறக்கனிகளடர்ந்து தூங்குங் கொடியுடையது

காளம் என்பது கசப்பாகலிற்காளவல்லி காரவல்லி யெனலும் பொருந்தும்.

துடி (ஏலம்) கோலம் (வாசனை) வாசமுடையது

தமாலம், தமோலம் உதமோலம் தபோலம் தக்கோலம், கோலம் (இலந்தி) கோலி கோல் (இலந்தை) கோளம் கோளகம்

தக்கோலம் தச்சோலம் (வாசனைப்பண்டம்) (வால்மிளகு)

கோலகம் (தக்கோலம்) கோடம் (திப்பிலி)

கோசம் (சாதிக்காய்) கோளேசம் குங்குமப்பூ
கோசம் கோசிகம் கௌசுகம் (குங்கிலியம்)
கோலம் கோல் தோல் துடி (ஏலம்)
தோளம் தோடகம் (தாமரை) தோசை
சோல் சுள்ளி (குங்குமம்)
ஓதி (பூனை) உந்தி (உயர்ச்சி) உதி ஓதி உயரத்திலேறுவது
ஆகு (எலி) ஆகு (உட்டுளை) உட்டுளைசெய்து அதில்வசிப்பது
கச்சோதம் (மின்மினி) கச்சளம் (இருள், மறைவு)
இருளில் மின்னுவது மறைந்து மின்னுவது
கலிங்கம் (ஊர்க்குருவி) கம் (ஆகாயம்) ககம் (புள்)
கங்கம் கங்கு (பருந்து) கங்கை (சுரநதி)
கம் ககம் (புள்) கங்கம் கங்கு (பருந்து) கஸ்கே (சுரந்தி) கன்கம் கலிங்கம்
கங்கம் உகலிங்கம் ஆகாயத்திற்பறப்பது
கம் (தலை) கங்கம் (சீப்பு)
கலுழன் (கருடன்) காழ் (பொன்) பொன்னிறமுடையவன்; கால் (நுண்மை) சேய்மையினின்று நுணுகி நோக்குதலுடையவன்
காசம் (கோழை) களம் (மிடறு) மிடற்றிலுண்டாவது
கயம் (இருமல்) காசம் (கோழை) கயம் கோழையாலுண்டாவது
மயல் (பித்தம்) மால் (மயக்கம்) மயக்குவது
வாந்தி வாளம்; நேர்வாளத்தாலுண்டாவது
வட்டம் வள் (வட்டு) வள்ளம் (வட்டில்) வள்ளி (கைவளை) வளையல், வாளி (வட்டமாயோடல்) வளைவுமுதலியவற்றால் அச்சொலுண்மைபெற்றாம்
புருவம் புள் (பிரிவு) இரண்டு பிரிவுடையது
தொந்தி தோல் (உட்டுளை) உட்டுளையுடையது
கோணம் (மூக்கு) குழல் (உட்டுளை)
பிட்டம் பிள் இரண்டுபிரிவுடையது ஸ்தானப்பிரஷ்டம் (இடம்விட்டுப்பிரிதல்) வானப்ப்ர்ஷ்ட்டம் (வனத்துக்குப் பிரிதல்) வானப்ப்ர்ஸ்தம் முதலியவும் அதிற்பிறக்கும்.
வாசி (குதிரை) வள் வட்டகதியுடையது
நாழிகை நால் (நுண்மை) நுணுகியறிந்து கணிப்பது. நாழிகை நாடிகை நாடி விநாடி (நாழிகையிற் குறைந்தது)
கோடகம் (குதிரை) கோளம் (வட்டம்) வட்டகதியுடையது
சிக்கம் (உறி) சிரங்கம் சிக்கம் உயர்த்திக்கட்டுவது
சுண்டைக்காய் நீர்சுண்டியது
சுணங்கன் (நாய்) சுல்மிகுந்த சூடுள்ளது
விக்கல் (வெப்பம் விக்கம் விக்கல் வெப்பத்தாலுண்டாவது: நீரருந்தின் அவ் வெப்பந்தணிதலின் பொருத்தமாம்
குடிசை குள் குடில் குடிசை சிறிது
எலி இளி (சிறுமை) சிறிது சிற்றெலி
மயில் ஞமலி (மயில்) மஞலி மயில் மஞலி மஞ்ஞை
தட்டு தட்டு (வட்டம்) வட்டமுடையது
கோணி (பை) கொள், கொள்ளுவது
கமுகு (பாக்குமரம்) கம்பு (நீர்) கம்பு கமுகு அடுத்தடுத்து நீர்வேண்டுவது
பட்டம் பண்டம் (பொன்) பொன்னாலாயது

கும்பல் குவால் குப்பல் கும்பல்; கூடியிருப்பது
புல் புழல் (உட்டுளை) புழல் புல்
வாளைமீன் வார் (நீளம்) நீண்டிருப்பது
மூங்கை (ஊமை) மூக்கு - கை மூகை மூங்கை மூக்காலிசைத்துக்கையாற் குறிப்பவன்.

இங்ஙனமே இருமருங்கு சுழல்வது இருசு, பாவம் ராகம் தாளம் தெரிப்பது பரதம் எனக்கொள்க.

வால் வார் (நீளம்)
மை மேகம் மே, மை
வலை வள் (வளைவு) மீன்வளைப்பது
மல்லை வள் (வட்டம்)
மூசை (குகை) மூல் (சிவப்பு) உலையிற்சிவப்பது; மூலநாள் மூலிகை முதலியனவும் அதிற்பிறக்கும், மூலநாள், சிலப்புடையது மூலிகை செம்பொனாக்குவது
தோணி தோணி (நீர்) நீரிலோடுவது
கோட்டை கோடு (அரணிருக்கை)
கோடரி கோடளி கோடரி மரங்களைப்பிளப்பது
வாளி, (காதோலை) வள் (வட்டம்) வட்டித்துச்செருகுவது
அனல் தணல் தீ (அணல்) அனல் தண்டு (மூங்கில்) தணல், மூங்கிலிற் பிறப்பது.
உழமண் உவளகம் (உப்பளம்) உவளகமண் உளமண் உடிமண், உவருடையது
புடலை புழல் (உட்டுளை) உட்டுளைக்காயுடையது
வசம்பு வாசம் (மணம்) வாசமுடையது; வாசம் விவாசம் விசுவாசம் விஸ்வாசம் (நேசம்) அடுத்து வசிப்பதாலுண்டாவது, விஸ்வம் (உலகம்) உயிர்கள் வசிப்பது, விஸ்வம் (சுக்கு) மணமுடையது
சோல் (மணம்) சுண்டியெனலும் பொருந்தும்
கட்டை காழ் (வயிரம்)
கத்தரிக்கோல் கால் (கூர்மை)
சீரகம் சீரம் (விலாமிச்சை, மணம்) சீரகம் மணமுடையது
தூண் துணித்தல் துணிதூண்
கந்தை கந்தல் (கெடல்) கெட்டது
சுல்லி (அடுப்பு) சுல், நெருப்புடையது
சால தாலம் (பூமி) சால
சிவிகை கஞ்சிகை சிகை சிவிகை
தொட்டில் தொடர் (சங்கிலி.) திகை தில் (ஒளி) சூரியனாலறிவது; திகை திக்கு திசை.
மாதம் மதி (சந்திரன்) மதியாலுண்டாவது, திங்கள் (சந்திரன்) மாதம்
நிலா நில நெல் தெலுங்கர் மாதத்தை நெல் என்பர்
மதி மதியம் மாதம் மாசம்
அரத்தம் (சிவப்பு) அத்து (சிவப்பு) அத்தம் (பொன்) அலத்தம், அலத்தகம் (செம்பஞ்சு) ஆலத்தி ஆலாத்தி, அரத்தன் (செவ்வாய்)
ஆலம் அலம் (விருச்சிகராசி) ஆடவன்
அணங்கு அரிவை (பூப்புற்றவள்) ஆலம் (மழு)
அரத்தம் அரக்கு, அரங்கம் (போர்க்களம்)
ஆடகம் (துவரை பொன்) ஆடி ஆனி,

வி - ஆலம், வியாளம் (புலி) வியாழன் (குருவாரம்) ஆர்த்தவம் (பூப்பு) ஆத்ரேயி (பூப்புற்றவள்) அர்த்தஃ (பொன்) அலக்தஃ (அரக்கு) என இருமொழிக்கண்ணும் உள்ள சொல்லும்பொருளும் பிறவும் உய்த்துணரிற் அர்த்தமென்பதே முதற்சொலாகின்றது ரக்தம் என்பது அரத்தமாயினதன்று

அலத்தம் அலத்தகம் லதகம் லிஹிதகம்

லோஹீதகம் லோஹிதகஃ (கெம்புக்கல்)

லோஹஃ (இரும்பு) உலோகிதம் (சிவப்பு)

அரத்தம் ரக்தம் ருக்தம் (பொன்) ரிக்தம் (பொன்) ராஃ (பொன்) ருக்மகாரகன் (தட்டான்) ருக்மாங்கதன் ருக்மணி ருக்மம் (பொன்)

ரக்தா ராக்ஷா லாக்ஷா (அரக்கு) ரஜஃ (பூப்பு) ரஜஸ்வலா(பூப்புள்ளவள்) ரஜனி வேளை ரஞ்சனம் (செஞ்சந்தனம்) முதலியனவும் அதிற் பிறப்பனவாம் வியாளம் (புலி) சிவந்தகண்ணுடையது. வியாழன், செம்பொன்னிறத்தோன். வி-ஆலம்—வியாளம் (பாம்பு) நஞ்சுடையதுமாணிக்கமுடையது. கோபிப்பது என்க. (ஆடி உத்திராடம் ஆனி மூலம் அவைசிவப்பு)

சுவல் (குதிரை) சுல் சூடுள்ளது

தசை தடி (ஊன்) தசை

விகங்கம் (பறவை) கங்கம் விகங்கம் ஆகாயத்திற் பறப்பது

ஈண்டுக்கூறிய படி வள் நால் கால் பூல் முதலிய தாதுக்களெல்லாம் காரணமுடையனவாய் ஓரிபற்கைத் தாதுவினின்றும் பிறந்து அனுகூல சம்பந்தம் பெற்றுத் தொடர்ந்துவருகின்றன. ஓர்தாதுவினின்று பலசொற்கள்பிறந்து தொடருங்கால் எழுத்துக்கள் பலவாறு திரிந்துவருதற்குக் காரணமுளது. ஓரசையாகிய ஓர்தாது ஈரசை மூவசை நாலசைவரைகளினும் அவ்வோரசைப் பொருளையே பயக்குகிற்கும் என்பதை இயற்சீர் உரிச்சீர் பொதுச்சீர்வரை பகுத்த அப்பாகுபாடே யுணர்த்தலின், நாலசையின்மிக்க தனிச்சொற்கள் இல வாம் எனக்கொளல்வேண்டும்; உ-ம் பூரட்டாதிபூல் (சிவப்பு) அற்றேல் ஏனைய அசைகள் நின்று பயனின்மையோ எனின் அவ்வோரசைப்பொருள் மற்றைய அசைகளிலும் வியாபித்து நிற்றலின் அக்குற்றமாகாதென்க. பேழை வாவி முதலிய சொற்களுக்கு ஏதேனும் பொருந்தக்கூறல் கூடும். உண்மையறிந்து கூறல்வேண்டி எழுதாதுவிட்டனம்.

இன்னும் வரும்

இ ங் ங ன ம் :

மாகறல் - கார்த்திகேயமுதலியார்.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

சிகந்திராபாத்சித்தாந்தஞானபோதசங்கம்.

அன்பார்ந்த ஐய!

இத்தலைப்பெயரிய ஓர் சற்சங்கம் இம்மாநகரத்தில் 1892வரு ஜூன்மீ 15-ந்தி கதிகூடிய சுபதினமாகிய பாநுவாரத்தில் சிவஞானதானவள்ளலாகிய ஸ்ரீமத் சோ. சிவ அருணகிரிமுதலியா ரவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அன்று அழைப்புப்பத்திரத்தில் கண்டபடி சிவாபிமானச்செல்வர்கள் பலரும் ஏனைய சமயிகளும் திரள்திரளாகக்கூடிய

போது எமது வல்லலாரனவர் மானிடப்பிறவியினருமையைப்பற்றி அற்புதமாகப் பிரசங்கஞ்செய்தனர். அதனைச்செவிமடுத்த யாவரும் ஆநந்தப்பரவசராய் மெய்மறந்து விளங்கினார்கள். பின்னர் முதலியாரவர்கள் ஒவ்வொரு ஆதிவாரமும் சங்கத்தில் சிவஞானத் தேனை யூட்டுவதாகவும், முதல்முதல் திருத்தொண்டர்புராணத்தின் ஓர் பகுதியாகும் அப்பூதியடிகளார் திவ்விய சரித்திரத்தைப் பிரசங்கஞ்செய்வதாகவும், மாதமொருமுறை சித்தாந்த நலங்கள் அடங்கப்பெறும் துண்டுப்பத்திரிகை எழுதி வெளிப்படுத்துவதாகவும் வாக்களித்தனர். அப்படியே புராணபடனம் கிரமமாக நடந்தேறி வருகையில் வாதவூர்ப் பெருமான்திருநட்சத்திரம்அணிமைத்தாகஅன்று அவ்வாசிரியசிகாமணியாரது திவ்யசரித்திரப்பிரபாவத்தையும்பக்தியின்திறத்தையும்வீடுபேற்றினருமையையும்யாவருங்கேட்டுக் கண்ணீரும் சம்பலையுமடையும்படி பிரகாசப்படுத்தினர். அதனைச் சிரவணித்த அன்பர்கள் யாவரும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வளிக்கும் சிவஞானத்தேனின் பிரபாவம் இனைத்தென வியம்பல் எளிதோவென்று புகழ்ந்தார்கள். பிரசங்கமுடிந்த வநந்தரம் "சித்தாந்த ஞான போதவிளக்கம்" என்னும் இரண்டாவது துண்டுபத்திரிகை விநியோகஞ்செய்யப்பட்டது. பிறகு கிரமமாக அப்பூதியடிகளார்புராணம் முடிவுபெற ஸ்ரீமதி காரைக்காலம்மையார் சரித்திரம் துவக்கப்பட்டது. அம்மையாரது தலையன்பின் பிரபாவம் பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருகையில் நமது வேந்தராகிய எட்வர்ட் சக்கரவர்த்தியாரது பட்டாபிஷேகதினங்குறுக அன்று (9-ஆகஸ்ட்-1902) காலை 11-மணிக்கு சுமார் 150-ஏழைகளுக்குமேல் அன்னமளிக்கப்பட்டது. சாயரட்சை 6-30-மணிக்குமேல் நமது மன்னரது செங்கோல் நீடூழி நிலைத்திருக்கவும் அவருக்கு நோயற்ற வாழ்வும் குறைவற்றசெல்வமும் நீடித்தவாயுளும் உண்டாகவும். ஸ்ரீநடராஜப்பெருமானது சந்நிதானத்தில் தமிழ்வேத பாராயணம் நடத்தப்பட்டது. அடுத்தநாள் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருநட்சத்திரமாதலால் அன்றைய தினமும் எமது ஞானதானவள்ளலாரானவர் வன்றொண்டப்பெருமானது சரித்திரப் பிரபாவத்தை யாவரும் எளிதிலுணருமாறு சுருக்கமாக விளக்கி அமிர்தவாரிபெய்தனர். அன்றியும் லோகோபகாரமாக தாம் எளியநடையிலெழுதிய "வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநிலை விளக்கம்" என்னும் மூன்றாவதுதுண்டுப்பத்திரிகையையும் சிரவணஞ்செய்த அன்பர்கள் யாவருக்கும் விநியோகப்படுத்தினர். இவரது சிவஞானதானம் யாவராலும் வியக்கத்தக்கதாய்ப்பிரகாசித்தொளிர்கின்றது. இவராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இச்சங்கத்துக்கு இரண்டு திங்களுக்குள்ளாகவே 30-அங்கத்தவர்களும் சில கௌரவாபிமான சீலர்களும் சேர்ந்துள்ளார்கள். இவர்கள் யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து இச்சங்கம் நீடித்திருக்கவேண்டு மென்று திருவருளையுன்னி நீங்காமுயற்சியும் தூங்காத்துணிவும் கொண்டுள்ளாரென்றால் இதன் பெருமையைச் சொல்லவும் எளிதோ. சங்கத்துக்காரியதரிசியாராகிய ஸ்ரீமான் ஆ. கங்காதரமுதலியார் அவர்களது நன்முயற்சி எல்லாராலும் கொண்டாடத்தக்கது. சங்கத்தின் முக்கியகருத்துகளாவன:—

(1) ஆதிவாரந்தோறும் புராணப்பிரசங்கஞ்செய்தல்.

(2) சுக்கிரவாரந்தோறும் தமிழ்வேதபாராயணஞ்செய்தல்.

(3) சோமவாரம், புதவாரம் சனிவாரங்களில் சித்தாந்தசாஸ்திரங்களை யோதுவித்தல்.

(4) கிர்த்திகைநட்சத்திரந்தோறும் குகப்பெருமானது ஆலயத்துக்குச்சென்று தமிழ்வேதபாராயணஞ்செய்தல்.

(5) மாதமொருமுறை ஏழைகளுக்கு அன்னமளித்தல்.

(6) பிரதிமாதம் சித்தாந்த ஞானமணம்வீசும் துண்டுபத்திரிகையை வெளிப்படுத்தல்.

(7) ஒவ்வொரு அங்கத்தவர் இல்லந்தோறும் பிடிஅரிசிக்கலையம்வைத்து வாரமொருமுறைத்திரட்டி காசி முதலிய க்ஷேத்திர யாத்திரைகாரர்களுக்கும் அமுதளித்தல்.

சிகந்திராபாத்
12—8—02.

இங்ஙனம்
ப. கதிர்வேலுமுதலியார்.
உதவிகாரியதரிசி.

ஐய,

நீங்கள் அன்புடனனுப்பிய திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவையும் கடிதமும்பெற்று எல்லாம்தெரிந்துகொண்டேன்.

மும்மணிக்கோவையிற் சிலபாகம் படித்தேன். அது உங்களுக்குப் பத்துப் பாட்டுமுதலியவற்றுள்ள மிக்கபயிற்சியையும் ஞாபகசக்தியையும் நன்குபுலப்படுத்தி, மகிழ்ச்சியை விளைவித்தது. மற்றவற்றை அவகாசத்திற்பார்ப்பேன்.

கும்பகோணம்

வே. சாமிநாதன்.

அன்புமருமையுமுடைய ஐய,

"காஞ்சியாக்கம்" கண்டுமகிழ்ந்தேன். அதன்நியாயதண்டத்தால் பிறர்போலிக் கண்டனங்கள் பொடியாயின வென்பது திண்ணம். போலிப்புலவர்தம் பொய்யுபசாரங்கள் குறிப்பிட்டுத் தாங்கள் எழுதியவையுண்மை; அதுவேயான்கொண்டபொருளும்"

டி. ச வ ரி ரா ய ன்.

மும்மணிக்கோவையும் (காஞ்சியும்) வரப்பெற்றுமிகமகிழ்ந்தேன். சங்கமருவிய நூல்களுக்கோர் திறவுக்கோலாமிதுவெனவென் சிற்றறிவால் மதித்தேன்.

அன்பன்

ச ர வ ண ம்.

சேலம்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

பத்திரிகாசிரியர் ஒருவாரமாய்க் கடுமையான சுரநோயால் வருந்தினர். அவர்கள் பத்திரிகையின்கண் பிரசுரிக்கப்பட்ட விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்குக் கூடவில்லை. அவர்களுக்குச்சகாயமாக நாமே அவ்விஷயங்களைக் கவனித்துவந்தோம் ஆதலால் இப்பதிப்பின்கண் பிழைகள் மலிந்திருத்தல் கூடும். அவைகளைத்திருத்தி மன்னிக்கும்படி நமது நண்பர்களைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வா - அ ண் ணா ம லை

மானேஜர்.

கௌரவாபிமானசீலர்கள்.

நாகபட்டினம்

வெளிப்பாளையம் - சைவசித்தாந்தசபையார் ரூபா ௰.

சிகந்தராபாத்து சித்தாந்தசங்கத்தார். ௰.

ஸ்ரீமான். சி - த - மா. முனிசாமிப்பிள்ளையவர்கள் „ ௰.

திண்டிவனம்

„ கு - சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்கள் „ ௰.

„ சி - அருணாசலசெட்டியாரவர்கள் „ ௰.

டி-பி-டப்ளியூ-கண்டிராக்டர்

„ வேதகிரிச்செட்டியாரவர்கள் „ ௰.

„ அ - துரைசாமிக்கௌண்டரவர்கள் வல்லம். „ ௰.

„ ஓமந்தூர்-முத்துவேங்கடராமரெட்டியார் அவர்கள்கிளியனூர் ௰.

„ பெ-ராம-வேங்கடசுப்பாரெட்டியாரவர்கள் „ ௰.

„ சேவூர் - சுப்பாரெட்டியாரவர்கள் „ ௰.

இரங்கூன்.

„ டி. எம். பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள் „ ௰.

பேபர்கரன்சி ஆபீஸ்,

„ ரெய்பகதூர்-மதுரைப்பிள்ளையவர்கள், ஆனரரிமாஜிஸ்திரேட் ௰.

சென்னை.

„ திருமயிலை - அரங்கசாமிநாயகரவர்கள் அபாதகிரி. ௰.

„ பெ-முனிசாமிமுதலியாரவர்கள்

சூபர்வைசர், இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்ட்.

„ தண்டலம் - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள் ௰.

தமிழ் டிரான்ஸ்லேட்டர் ஆபீஸ்,

பரமகுடி.

„ டி. ஆர். கிருஷ்ணசாமிராவ் அவர்கள் ௰.

பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்,

சிகந்தராபாத்து.

„ சோ - சிவஅருணகிரிமுதலியாரவர்கள் ௰.

சீப்சப்ளை அண்டு டிரான்ஸ்போர்டு ஆபீஸ்,

நந்தியால்.

„ ஜே - எம் - நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்கள். பி-ஏ, பி-எல்.,

டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசீப், நந்தியால்.

கள்ளிக்கோட்டை.

„ பி. தியாகராஜமுதலியாரவர்கள் ௰.

லோகல்பண்டு சூபர்வைசர்.

ஸ்ரீமந்-ஞானசித்தசுவாமிகள், திருவானைக்கா. ௰.

தொகை உபகரித்த கனவான்களன்றி மற்றைக் கனவான்களும் தாந்தாம் உபகரிக்கும் திரவியத்தைவிரைவிலுதவி யூக்கமுறுத்துவார்களென்று திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.